Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

►B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/1037

(2016. gada 8. jūnijs)

par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis

(kodifikācija)

(OV L 176, 30.6.2016., 55. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2321 (2017. gada 12. decembris)	L 338	1	19.12.2017.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/1037

(2016. gada 8. jūnijs)

par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis

(kodifikācija)

1. pants

Principi

1. Kompensācijas maksājumu drīkst piemērot, lai kompensētu jebkuru subsīdiju, kas tieši vai netieši piešķirta par jebkura tāda izstrādājuma izgatavošanu, ražošanu, eksportu vai pārvadāšanu, kura laišana brīvā apgrozībā Savienībā rada kaitējumu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja izstrādājumus neimportē tieši no izcelsmes valsts, bet eksportē uz Savienību no starpniekvalsts, tad šīs regulas noteikumus piemēro pilnībā un darījumu vai darījumus vajadzības gadījumā uzskata par notikušiem starp izcelsmes valsti un Savienību.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

a) izstrādājumu uzskata par subsidētu, ja tas iegūst no kompensējamās subsīdijas, kā noteikts 3. un 4. pantā. Šādu subsīdiju drīkst piešķirt importētā izstrādājuma izcelsmes valsts valdība vai tās starpniekvalsts valdība, no kuras izstrādājumu eksportē uz Savienību, šajā regulā tā nosaukta par "eksportētāju valsti";

b) "valdība" nozīmē valdību vai jebkuru valsts iestādi izcelsmes vai eksportētājas valsts teritorijā;

c) "līdzīgs izstrādājums" ir izstrādājums, kas ir tāds pats, proti, līdzīgs visos aspektos attiecīgajam izstrādājumam vai, ja tāda izstrādājuma nav, citam izstrādājumam, kurš, kaut arī nav līdzīgs visos aspektos, ir ar tādām īpašībām, kas ļoti atgādina attiecīgā izstrādājuma īpašības;

d) "kaitējums", ja vien nav noteikts citādi, nozīmē materiālu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, materiāla kaitējuma iespēju Savienības ražošanas nozarei vai ievērojamu kavējumu šādas ražošanas nozares izveidē, un to interpretē saskaņā ar 8. pantu.

3. pants

Subsīdijas definīcija

Uzskata, ka subsīdija pastāv, ja:

1) a) izcelsmes vai eksportētājas valsts valdība veic finansiālu ieguldījumu, tas ir, ja:

▼B

i) valdības prakse ietver tiešu naudas līdzekļu nodošanu (piemēram, dotācijas, aizdevumus, pašu kapitāla ieguldījumus), potenciālu tiešu naudas līdzekļu vai saistību nodošanu (piemēram, aizdevumu garantijas);

ii) valdība atsakās no ieņēmumiem vai neiekasē ieņēmumus, kas citādi būtu iekasējami (piemēram, nodokļu stimuli, kā nodokļu atlaides). Šajā ziņā eksportētā izstrādājuma atbrīvošanu no nodevām vai nodokļiem, ko maksā par līdzīgiem izstrādājumiem, ja tie ir paredzēti iekšzemes patēriņam, vai šādu nodevu vai nodokļu atlaišanu par summu, kas nepārsniedz to, kura būtu uzkrājusies, neuzskata par subsīdiju ar noteikumu, ka šādu atbrīvojumu piešķir saskaņā ar I, II un III pielikumu;

iii) valdība piegādā preces vai pakalpojumus, kas nav daļa no vispārējās infrastruktūras, vai pērk preces;

iv) valdība:

— veic maksājumus finansēšanas līdzekļu piešķiršanas mehānismam, vai

— uztic privātai organizācijai vai norīko privātu organizāciju pildīt vienu vai vairākas funkcijas, kas minētas i), ii) un iii) punktā, kam parasti vajadzētu atrasties valdības kompetencē, un minētā darbība pēc būtības neatšķiras no darbības, ko parasti veic valdības;

vai

b) pastāv jebkāds ienākumu vai cenu atbalsts VVTT 1994 XVI panta izpratnē; un

2) tādā veidā tiek piešķirts ieguvums.

4. pants

Kompensējamās subsīdijas

1. Uz subsīdijām kompensācijas pasākumus attiecina tikai tad, ja tās ir īpašas, kā noteikts 2., 3. un 4. punktā.

2. Lai noteiktu, vai kāda subsīdija ir īpaša, uzņēmumam vai uzņēmumu vai ražošanas nozaru grupai ("zināmi uzņēmumi"), kas ir piešķīrējas iestādes kompetencē, piemēro šādus principus:

a) ja piešķīrēja iestāde vai tiesību akti, ar kuriem saskaņā piešķīrēja iestāde darbojas, izteikti ierobežo piekļuvi subsīdijai tikai līdz zināmiem uzņēmumiem, tad šāda subsīdija ir īpaša;

b) ja piešķīrēja iestāde vai tiesību akti, ar kuriem saskaņā šī piešķīrēja iestāde darbojas, paredz objektīvus kritērijus vai nosacījumus, kas reglamentē tiesības uz subsīdiju un tās apjomu, tad īpašu iezīmju nav ar noteikumu, ka tiesības ir automātiskas un ka šādi kritēriji un nosacījumi tiek stingri ievēroti;

▼B

c) ja, neskatoties uz šķietamu īpašu iezīmju trūkumu, kas izriet no to principu piemērošanas, kuri noteikti a) un b) apakšpunktā, ir iemesls uzskatīt, ka subsīdija faktiski var būt īpaša, drīkst ņemt vērā citus faktorus. Šādi faktori ir: tas, ka subsīdiju programmu izmanto ierobežots zināmu uzņēmumu skaits; tas, ka to pārsvarā izmanto zināmi uzņēmumi; neproporcionāli lielu subsīdiju apjomu piešķiršana zināmiem uzņēmumiem; veids, kādā piešķīrēja iestāde ir izmantojusi savu rīcības brīvību, lemjot par subsīdijas piešķiršanu. Šajā sakarā jo īpaši ņem vērā informāciju par biežumu, ar kādu tiek noraidīti vai apstiprināti subsīdiju pieteikumi, kā arī šādu lēmumu pamatojumu.

Šā punkta b) apakšpunkta nolūkā "objektīvi kritēriji vai nosacījumi" ir kritēriji vai nosacījumi, kas ir neitrāli, kas nav labvēlīgāki zināmiem uzņēmumiem pretstatā citiem un kas ir ekonomiskas dabas, un ko piemēro horizontāli, piemēram, darbinieku skaits vai uzņēmuma lielums.

Kritēriji vai nosacījumi ir skaidri jānosaka normatīvajos aktos vai citos oficiālos dokumentos tā, lai tos varētu pārbaudīt.

Piemērojot šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, ņem vērā ekonomiskās darbības dažādošanas pakāpi piešķīrējas iestādes jurisdikcijā, kā arī to, cik ilgi darbojas subsīdiju programma.

3. Subsīdija, kas ir ierobežota zināmiem uzņēmumiem, kuri atrodas noteiktā ģeogrāfiskā reģionā piešķīrējas iestādes jurisdikcijā, ir īpaša. Vispārēji piemērojamo nodokļu likmju noteikšanu vai mainīšanu, kuru veic jebkurā valdības līmenī, kam uz to ir tiesības, šajā regulā neuzskata par īpašu subsīdiju.

4. Neatkarīgi no 2. un 3. punkta par konkrētām uzskata tādas subsīdijas, kurām:

a) juridiski vai faktiski vienīgais nosacījums vai viens no vairākiem nosacījumiem ir eksporta izpilde, tostarp tas, kas minēts I pielikumā;

b) vienīgais nosacījums vai viens no vairākiem nosacījumiem ir vietējā ražojuma preču izmantošanas pārsvars pār importētām precēm.

Attiecībā uz a) apakšpunktu uzskata, ka subsīdijas faktiski nosaka eksporta rezultāti, ja fakti pierāda, ka subsīdijas piešķiršana, nebūdama juridiski atkarīga no eksporta veikšanas, faktiski ir saistīta ar faktisko vai paredzamo eksportu vai eksporta ieņēmumiem. Subsīdiju neuzskata par eksporta subsīdiju šīs regulas nozīmē tikai tāpēc, ka tā ir piešķirta uzņēmumiem, kas nodarbojas ar eksportu.

▼B

5. Jebkuru īpašu iezīmju noteikšanu saskaņā ar šo pantu skaidri pamato ar tiešiem pierādījumiem.

5. pants

Kompensējamās subsīdijas apjoma aprēķināšana

Kompensējamo subsīdiju apjoms atbilst tam ieguvumam, kas ir piešķirts saņēmējam subsīdiju jautājuma izmeklēšanas laikā. Parasti šis laikposms ir saņēmēja nesenākais finanšu gads, bet var būt arī jebkurš cits vismaz sešu mēnešu laikposms pirms izmeklēšanas sākuma, par kuru ir pieejami ticami finansiālie un citi būtiski dati.

6. pants

Saņēmējam piešķirtā ieguvuma aprēķināšana

Lai aprēķinātu saņēmējam piešķirto ieguvumu, piemēro šādus noteikumus:

a) valdības piešķirtu akciju kapitālu neuzskata par ieguvuma piešķiršanu, ja vien ieguldījumu nevar uzskatīt par neatbilstīgu parastajai privātu ieguldītāju ieguldījumu praksei, tostarp attiecībā uz riska kapitāla piešķiršanu, izcelsmes un/vai eksportētājas valsts teritorijā;

b) valsts aizdevumu neuzskata par ieguvuma piešķiršanu, ja vien nav atšķirības starp summu, ko uzņēmums, kas saņem valsts aizdevumu, maksā par šo valsts aizdevumu, un summu, ko uzņēmums maksātu par līdzīgu komerciālu aizņēmumu, kuru tas faktiski varēja saņemt tirgū. Tādā gadījumā ieguvums ir starpība starp abām summām;

c) valdības izsniegtu aizņēmuma garantiju neuzskata par ieguvuma piešķiršanu, ja vien nav atšķirības starp summu, ko uzņēmums, kurš saņem garantiju, maksā par valdības garantēto aizņēmumu, un summu, ko uzņēmums maksātu par līdzīgu komerciālu aizņēmumu, ja nebūtu valdības garantijas. Tādā gadījumā ieguvums ir starpība starp abām šīm summām, kas koriģēta, ņemot vērā visas maksu atšķirības;

d) valdības veiktu nodrošināšanu ar precēm vai pakalpojumiem vai preču pirkšanu neuzskata par ieguvuma piešķiršanu, ja vien šī nodrošināšana netiek veikta par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo, vai pirkumi netiek veikti par atlīdzību, kas ir lielāka par atbilstīgo. Attiecīgajam izstrādājumam vai pakalpojumam tā nodrošināšanas vai pirkšanas valstī atlīdzības atbilstību nosaka, ņemot vērā tos tirgus nosacījumus, kas ir pārsvarā, tostarp cenu, kvalitāti, pieejamību, pieprasījumu, piegādes maksu un citus pirkšanas vai pārdošanas nosacījumus.

▼B

Ja piegādātājā valstī vai valstī, kas iepērk, nav šādu dominējošu attiecīgo izstrādājumu vai pakalpojumu tirgus nosacījumu, kurus var izmantot kā atbilstīgus tirgus standartus, piemēro šādus noteikumus:

i) attiecīgajā valstī dominējošos nosacījumus pielāgo, pamatojoties uz faktiskajām izmaksām, cenām un citiem faktoriem, kas pieejami minētajā valstī, tiktāl, lai varētu atspoguļot normālus tirgus nosacījumus; vai

ii) vajadzības gadījumā izmanto citas valsts tirgū vai pasaules tirgū dominējošos nosacījumus, kas pieejami saņēmējam.

7. pants

Vispārīgi noteikumi, kas jāievēro, veicot aprēķinus

1. Kompensējamo subsīdiju apjomu nosaka uz vienu subsidētā izstrādājuma vienību, ko eksportē uz Savienību.

Aprēķinot šo apjomu, no kopējās subsīdijas drīkst atskaitīt šādus elementus:

a) jebkuru pieteikuma iesniegšanas maksu vai citas nepieciešamās izmaksas, kas jāmaksā, lai pieteiktos uz subsīdiju vai lai to saņemtu;

b) eksporta nodokļus, nodevas vai citus maksājumus, ko iekasē par izstrādājuma eksportu uz Savienību un kas ir īpaši paredzēti subsīdijas kompensēšanai.

Ja ieinteresētā puse pieprasa atskaitījumu, tai ir jāpierāda, ka šī prasība ir pamatota.

2. Ja subsīdiju piešķir neatkarīgi no izgatavotajiem, saražotajiem, izvestajiem vai pārvadātajiem daudzumiem, kompensējamās subsīdijas apjomu nosaka, kopējo subsīdijas vērtību atkarībā no apstākļiem sadalot konkrētajam izstrādājumu ražošanas, pārdošanas vai eksporta līmenim subsīdiju jautājuma izmeklēšanas periodā.

3. Ja subsīdiju var sasaistīt ar pamatlīdzekļu iegādi vai nākotnē paredzamu iegādi, kompensējamās subsīdijas apjomu aprēķina, sadalot subsīdiju par laikposmu, kas atbilst parastam šādu aktīvu nolietojuma laikposmam konkrētajā ražošanas nozarē.

Tādējādi aprēķināto apjomu, ko var attiecināt uz izmeklēšanas periodu, tostarp to, kas izriet no pamatlīdzekļiem, kas iegūti pirms šā perioda, sadala saskaņā ar 2. punktā aprakstīto.

Ja aktīvi nav amortizējami, subsīdiju novērtē kā bezprocentu aizdevumu un ar to rīkojas saskaņā ar 6. panta b) punktu.

4. Ja subsīdiju nevar sasaistīt ar pamatlīdzekļu pirkšanu, tad ieguvuma apjomu, kas saņemts izmeklēšanas periodā, principā attiecina uz šo periodu un sadala saskaņā ar 2. punktā aprakstīto, ja vien nerodas īpaši apstākļi, kas attaisno sadalījumu citā periodā.

▼B

8. pants

Kaitējuma noteikšana

1. Kaitējuma noteikšanu pamato uz tiešiem pierādījumiem, un tajā ietver šādu faktoru objektīvu izpēti:

a) subsidētā importa apjoms un subsidētā importa iespaids uz līdzīgu izstrādājumu cenām Savienības tirgū; un

b) šo importu turpmākā ietekme uz Savienības ražošanas nozari.

2. Attiecībā uz subsidētā importa apjomu ņem vērā, vai ir bijis ievērojams pieaugums subsidētā importa apjomā vai nu absolūtajā izteiksmē, vai attiecībā uz ražošanu vai patēriņu Savienībā. Attiecībā uz subsidētā importa iespaidu uz cenām ņem vērā, vai šis imports ir realizēts par ievērojami zemākām cenām salīdzinājumā ar līdzīgu Savienības ražošanas nozares izstrādājumu cenām vai arī šāda importa dēļ kā citādi ievērojami samazinās cenas vai arī ievērojami tiek kavēts cenu pieaugums, kas citādi būtu noticis. Neviens no šiem faktoriem nedz atsevišķi, nedz kopā nav pamats izšķirīgajam ieteikumam.

3. Ja vienlaikus veic kompensācijas maksājumu izmeklēšanu par izstrādājuma importu no vairākām valstīm, šāda importa izraisītās sekas novērtē kopumā tikai tad, ja tiek noteikts, ka:

a) kompensējamo subsīdiju apjoms, kas noteikts attiecībā pret importu no katras valsts, ir lielāks par minimālo, kas noteikts 14. panta 5. punktā, un importa apjoms no katras valsts nav niecīgs; un

b) importa izraisīto seku novērtējums kopumā ir atbilstīgs, ņemot vērā konkurences nosacījumus starp ievestajiem izstrādājumiem un konkurences nosacījumus starp ievestajiem izstrādājumiem un līdzīgajiem Savienības izstrādājumiem.

4. Pārbaudot subsidētā importa ietekmi uz attiecīgo Savienības ražošanas nozari, pārbaudē tiek ietverts visu to būtisko ekonomisko faktoru un indeksu novērtējums, kas attiecas uz ražošanas nozares situāciju, tostarp tas, ka ražošanas nozare vēl joprojām nav pārvarējusi sekas, kas radušās pēc iepriekšējās subsidēšanas vai dempinga, kompensējamo subsīdiju apjoma lielums; pārdošanas apjoma, peļņas, preču izlaiduma, tirgus daļas, ražīguma, peļņas no kapitāla ieguldījuma un jaudas izmantošanas faktiskā vai iespējamā samazināšanās, faktori, kas ietekmē Savienības cenas, faktiskās un iespējamās negatīvā ietekmes uz skaidras

▼B

naudas plūsmu, inventāru, nodarbinātību, algām, izaugsmi, spēju saņemt kapitālu vai ieguldījumus un, ja tas attiecas uz lauksaimniecību, vai ir palielinājies slogs valsts atbalsta programmām. Šis saraksts nav pilnīgs, neviens no šiem faktoriem nedz atsevišķi, nedz kopā nav par pamatu izšķirīgajiem ieteikumiem.

5. Ar visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 1. punktu, ir jāpierāda, ka subsidētais imports rada kaitējumu. Konkrēti, tas paredz pierādīt, ka apjoms un/vai cenu līmeņi, kas noteikti saskaņā ar 2. punktu, rada iespaidu uz Savienības ražošanas nozari, kā paredzēts 4. punktā, un ka šis iespaids ir tik liels, ka to var klasificēt kā būtisku.

6. Pēta arī zināmus faktorus, kas nav subsidētais imports, bet kas tāpat rada kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, lai nodrošinātu, ka kaitējumu, ko rada šādi citi faktori, nepiedēvē subsidētajam importam atbilstīgi 5. punktam. Faktori, kurus šajā sakarā drīkst ņemt vērā, ietver: nesubsidētā importa apjomu un cenas; pieprasījuma samazināšanos vai pārmaiņas patēriņa modelī; tirdzniecības ierobežojumus no trešo valstu un Savienības ražotājiem un konkurenci starp tiem; tehnoloģijas attīstību; kā arī Savienības ražošanas nozares eksporta apjomu un produktivitāti.

7. Subsidētā importa ietekmi novērtē saistībā ar līdzīgu Savienības ražošanas nozares izstrādājumu produkciju, kad pieejamie dati atļauj atsevišķi noteikt šādu produkciju, pamatojoties uz tādiem kritērijiem kā ražošanas process, saražoto preču noiets un peļņa. Ja atsevišķi noteikt šādu produkciju nav iespējams, subsidētā importa iedarbību novērtē, izpētot šaurākās tādas izstrādājumu grupas vai klāsta produkciju, kas ietver līdzīgu izstrādājumu, par kuru ir iespējams saņemt vajadzīgo informāciju.

8. Būtiska kaitējuma draudus nosaka, pamatojoties uz faktiem, nevis tikai uz apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maznozīmīgu iespēju. Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā subsīdija var radīt kaitējumu, vajadzēja būt skaidri paredzamām un ir jābūt nenovēršamām.

Nosakot būtiska kaitējuma draudu eksistenci, ņem vērā tādus faktorus kā:

a) attiecīgās subsīdijas vai subsīdiju iezīmes un ietekme uz tirdzniecību, kas no tās vai tām varētu rasties;

b) ievērojams subsidētā importa daļas pieaugums Savienības tirgū, kas norāda uz būtisku importa palielināšanās iespēju;

c) vai ir pietiekama brīvi pieejama eksportētāja jaudas rezerve vai draudīga un ievērojama šādas jaudas palielināšanās, kas norāda uz to, ka subsidētā eksporta apjoms uz Savienību var ievērojami palielināties, ņemot vērā arī citu eksporta tirgu pieejamību, kas varētu absorbēt jebkuru papildu eksportu;

▼B

d) tas, vai importa preces ieved par cenām, kas ievērojami samazinātu cenas vai kavētu cenu palielināšanos, kura citādi būtu notikusi un, iespējams, palielinātu pieprasījumu pēc turpmāka importa;

e) tā izstrādājuma krājumi, par kuru notiek izmeklēšana.

Neviens no iepriekšminētajiem faktoriem viens pats nevar būt pamats izšķirīgajam ieteikumam, bet aplūkoto faktoru kopumam ir jānoved pie slēdziena, ka draud turpmāks subsidēts eksports un ka tiks radīts būtisks kaitējums, ja netiks īstenota aizsardzība.

9. pants

Savienības ražošanas nozares definīcija

1. Šajā regulā terminu "Savienības ražošanas nozare" interpretē kā attiecināmu uz Savienības līdzīgo izstrādājumu ražotājiem kopumā vai uz tiem no tiem, kuru kopējā izlaide veido lielāko daļu, kā noteikts 10. panta 6. punktā, no kopējās šādu izstrādājumu produkcijas Savienībā, izņemot:

a) ja ražotāji ir saistīti ar eksportētājiem vai importētājiem vai ja tie paši ir šķietami subsidēto izstrādājumu importētāji, tad terminu "Savienības ražošanas nozare" drīkst interpretēt kā attiecināmu uz atlikušajiem ražotājiem;

b) izņēmuma gadījumos Savienības teritoriju attiecībā uz attiecīgo produkciju drīkst sadalīt divos vai vairākos konkurējošos tirgos un ražotājus katrā tirgū uzskatīt par atsevišķu ražošanas nozari, ja:

   i) šā tirgus ražotāji pārdod visu vai gandrīz visu savu attiecīgā izstrādājuma produkciju tādā tirgū; un

   ii) pieprasījumu tādā tirgū ievērojami neapmierina konkrētā izstrādājuma ražotāji, kas atrodas citur Savienībā.

   Šādos apstākļos var atklāt kaitējuma esamību pat tad, ja lielākajai daļai Savienības kopējās ražošanas nozares netiek nodarīts kaitējums, ar noteikumu, ka subsidētais imports koncentrējas šādā izolētā tirgū, un vēl ar tādu noteikumu, ka subsidētais imports rada kaitējumu visas vai gandrīz visas produkcijas ražotājiem šādā tirgū.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām ražotājus uzskata par saistītiem ar eksportētājiem vai importētājiem tikai tad, ja:

a) viens no tiem tieši vai netieši kontrolē otru;

b) abus tieši vai netieši kontrolē kāda trešā persona; vai

c) kopā tie tieši vai netieši kontrolē kādu trešo personu, ja vien ir pamats uzskatam vai aizdomām, ka šādas saistības sekas ir tādas, ka konkrētais ražotājs rīkojas citādi salīdzinājumā ar nesaistītajiem ražotājiem.

▼B

Šā punkta nolūkā uzskata, ka viens kontrolē otru tad, ja pirmais juridiski vai faktiski spēj uzspiest otram ierobežojumus vai dot norādījumus.

3. Ja Savienības ražošanas nozari interpretē kā attiecināmu uz noteikta reģiona ražotājiem, tad eksportētājiem vai valdībai, kas piešķir kompensējamās subsīdijas, dod iespēju piedāvāt saistības saskaņā ar 13. pantu attiecībā uz konkrēto reģionu. Šādos gadījumos, novērtējot Savienības interesi pasākumos, īpaši tiek ņemtas vērā reģiona intereses. Ja tūlīt netiek piedāvātas atbilstīgas saistības vai arī ja pastāv apstākļi, kas izklāstīti 13. panta 9. un 10. punktā, tad attiecībā uz Savienību kopumā drīkst noteikt pagaidu vai galīgo kompensācijas maksājumu. Šādos gadījumos maksājumus, ja iespējams, piemēro tikai konkrētiem ražotājiem vai eksportētājiem.

4. Šim pantam piemēro 8. panta 7. punkta noteikumus.

10. pants

Procedūras uzsākšana

1. Izņemot gadījumus, kas paredzēti 8. punktā, izmeklēšanu, lai noteiktu jebkuras piedēvētas subsīdijas pastāvēšanu, pakāpi un ietekmi, sāk tad, ja ir saņemta rakstiska sūdzība Savienības ražošanas nozares vārdā no jebkuras fiziskas vai juridiskas personas vai jebkuras apvienības, kas nav juridiska persona.

Sūdzību var iesniegt Komisijai vai dalībvalstij, kas to pārsūta Komisijai. Komisija nosūta dalībvalstīm katras saņemtās sūdzības kopiju. Sūdzību uzskata par iesniegtu pirmajā darbdienā pēc tās piegādes Komisijai ar ierakstītu sūtījumu vai pēc tam, kad Komisija ir izsniegusi rakstisku apliecinājumu par saņemšanu.

Ja nav sūdzību, tomēr dalībvalsts rīcībā ir pietiekami pierādījumi par subsidēšanu un no tās izrietošu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, šī dalībvalsts tūlīt dara šos pierādījumus zināmus Komisijai.

2. Sūdzībā, kas minēta 1. punktā, ietver pietiekamus pierādījumus par kompensējamo subsīdiju pastāvēšanu (tostarp, ja iespējams, to apjomu), kaitējumu un cēloņsakarību starp importu, kam tiek piedēvētas subsīdijas, un piedēvēto kaitējumu. Sūdzība ietver šādu informāciju, ciktāl pamatoti tā ir pieejama sūdzības iesniedzējam:

a) ziņas par sūdzības iesniedzēju un aprakstu par Savienībā ražotā līdzīgā izstrādājuma apjomu un vērtību, kuru ražo sūdzības iesniedzējs. Ja rakstisko sūdzību iesniedz Savienības ražošanas nozares vārdā, tad sūdzībā precizē ražošanas nozari, kuras vārdā sūdzība tiek iesniegta, ar sarakstu, kurā ietver visus zināmos līdzīgā izstrādājuma ražotājus (vai līdzīgā izstrādājuma ražotāju apvienības) Savienībā, un, iespēju robežās, ar šādu ražotāju Savienībā ražotā līdzīgā izstrādājuma apjoma un vērtības aprakstu;

▼B

b) tā izstrādājuma pilnu aprakstu, kam tiek piedēvētas subsīdijas, kā arī tā konkrētās izcelsmes vai eksporta valsts vai valstu nosaukumus, ziņas par katru zināmo eksportētāju vai ārzemju ražotāju un to zināmo personu sarakstu, kas importē konkrēto izstrādājumu;

c) pierādījumus attiecībā uz konkrēto subsīdiju pastāvēšanu, apjomu, iezīmēm un kompensējamību;

d) pārmaiņas, kas piedēvētas subsidētā importa apjomā, tāda importa ietekmi uz līdzīgo izstrādājumu cenām Savienības tirgū un importa turpmāku ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, ko pierāda būtiski faktori un indeksi, kas attiecas uz situāciju Savienības ražošanas nozarē, kā tie, kas uzskaitīti 8. panta 2. un 4. punktā.

3. Komisija, cik iespējams, pārbauda sūdzībā sniegto pierādījumu precizitāti un atbilstību, lai noteiktu, vai pierādījumi ir pietiekami, lai pamatotu izmeklēšanas sākšanu.

4. Izmeklēšanu drīkst uzsākt, lai noteiktu, vai piedēvētās subsīdijas ir vai nav īpašas 4. panta 2. un 3. punkta nozīmē.

5. Izmeklēšanu drīkst uzsākt arī attiecībā uz tāda veida pasākumiem, kas uzskaitīti IV pielikumā, ciktāl tie satur subsīdijas elementu, kā noteikts 3. pantā, lai noteiktu, vai attiecīgie pasākumi pilnībā atbilst minētā pielikuma noteikumiem.

6. Izmeklēšanu atbilstīgi 1. punktam neuzsāk, ja vien nav noteikts, pamatojoties uz to, kādā mērā Savienības līdzīgā izstrādājuma ražotāji atbalsta sūdzību vai iebilst pret to, ka sūdzību iesniegusi Savienības ražošanas nozare vai sūdzība ir iesniegta tās vārdā. Uzskata, ka sūdzību iesniegusi Savienības ražošanas nozare vai sūdzība ir iesniegta tās vārdā, ja to atbalsta tie Savienības ražotāji, kuru kopējā produkcija veido vairāk nekā 50 % no līdzīgā izstrādājuma kopējās produkcijas, ko saražo tās Savienības ražošanas nozares daļa, kas vai nu atbalsta sūdzību, vai iebilst pret to. Izmeklēšanu tomēr nevar uzsākt, ja Savienības ražotāji, kas skaidri ir pauduši savu atbalstu sūdzībai, kopumā pārstāv mazāk nekā 25 % no līdzīgā izstrādājuma kopējās produkcijas, ko saražo Savienības ražošanas nozare.

7. Ja vien nav pieņemts lēmums sākt izmeklēšanu, iestādes nenodod atklātībai sūdzību, kas vēlas panākt izmeklēšanas uzsākšanu. Tomēr pēc iespējas drīzāk pēc atbilstīgi dokumentētas sūdzības saņemšanas atbilstīgi šim pantam un jebkurā gadījumā pirms izmeklēšanas sākuma Komisija informē konkrēto izcelsmes un/vai eksportētāju valsti, ko uzaicina uz apspriešanos, lai noskaidrotu situāciju attiecībā uz jautājumiem, kas minēti 2. punktā, un nonāktu pie risinājuma, kas panākts, abpusēji vienojoties.

▼M1

Komisija attiecīgajai izcelsmes valstij un/vai eksportētājvalstij arī piedāvā apspriešanos attiecībā uz citām izmeklēšanā konstatētām subsīdijām. Šādos gadījumos Komisija nosūta uz izcelsmes valsti un/vai eksportētājvalsti galveno elementu kopsavilkumu par citām šādām subsīdijām, it īpaši 2. punkta c) apakšpunktā minētajām subsīdijām. Ja papildu subsīdijas nav minētas paziņojumā par procedūras sākšanu, paziņojumā par procedūras sākšanu izdara grozījumus un grozīto versiju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Visām ieinteresētajām pusēm dod pietiekami ilgu papildu laiku izteikt piezīmes.

▼B

8. Ja Komisija īpašos apstākļos nolemj sākt izmeklēšanu, nesaņemot rakstisku sūdzību šādas izmeklēšanas sākšanai, ko iesnieguši Savienības ražošanas nozares pārstāvji vai kas iesniegta nozares vārdā, tad tas ir jādara, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem par kompensējamo subsīdiju, kaitējuma un cēloņsakarības pastāvēšanu, kā aprakstīts 2. punktā, lai attaisnotu šādu uzsākšanu. Tiklīdz Komisija ir noteikusi, ka šāda izmeklēšana ir jāsāk, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.

9. Lemjot par to, vai sākt vai nesākt izmeklēšanu, vienlaikus izskata pierādījumus gan par subsīdijām, gan par kaitējumu. Sūdzību noraida, ja pierādījumi vai nu par kompensējamām subsīdijām, vai par kaitējumu nav pietiekami, lai attaisnotu procedūru. Procedūru nesāk attiecībā uz valstīm, kuru importa preces aizņem mazāk nekā 1 % tirgus daļas, ja vien šādas valstis kopumā neveido 3 % vai vairāk no Savienības patēriņa.

10. Sūdzību drīkst atsaukt pirms izmeklēšanas sākuma, un tādā gadījumā uzskata, ka tā nav tikusi iesniegta.

11. Ja izrādās, ka pierādījumi ir pietiekami, lai pamatotu procedūras sākšanu, Komisija to dara 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas dienas un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, tad 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas dienas Komisijai par to informē sūdzības iesniedzēju. Parasti 21 dienas laikā pēc dienas, kad Komisijai ir iesniegta sūdzība, Komisija nodrošina dalībvalstīm informāciju par iesniegtās sūdzības analīzi.

12. Paziņojumā par procedūras sākšanu paziņo par izmeklēšanas uzsākšanu, norāda attiecīgo izstrādājumu un valstis, dod saņemtās informācijas kopsavilkumu un paredz, ka visa būtiskā informācija ir jāsniedz Komisijai.

Tajā nosaka termiņu, kurā ieinteresētās puses iepazīstina ar sevi, rakstiski izklāsta savu viedokli un iesniedz informāciju, ja šāds viedoklis un informācija ir jāņem vērā izmeklēšanas laikā. Tajā ir noteikts arī termiņš, kurā ieinteresētās puses var pieteikties, lai Komisija tās uzklausītu saskaņā ar 11. panta 5. punktu.

▼B

13. Komisija informē eksportētājus, importētājus un importētāju un eksportētāju pārstāvju apvienības, kas, cik Komisijai ir zināms, ir ieinteresētās puses, kā arī izcelsmes un/vai eksportētāju valsti un sūdzības iesniedzējus par procedūras uzsākšanu un, pienācīgi rūpējoties par konfidenciālas informācijas aizsardzību, izsniedz pilnu 1. punktā minētās rakstiskās sūdzības tekstu zināmajiem eksportētājiem un izcelsmes un/vai eksportētājas valsts iestādēm, un pēc pieprasījuma dara to zināmu arī citām iesaistītajām ieinteresētajām pusēm. Ja iesaistīto eksportētāju skaits ir īpaši liels, pilno rakstiskās sūdzības tekstu var nosūtīt tikai izcelsmes un/vai eksportētājas valsts iestādēm vai attiecīgajai profesionālajai apvienībai.

14. Izmeklēšana par kompensācijas maksājumu nekavē muitošanas procedūras.

11. pants

Izmeklēšana

1. Pēc procedūras uzsākšanas Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, sāk izmeklēšanu Savienības līmenī. Šāda izmeklēšana attiecas gan uz subsidēšanu, gan kaitējumu, un tos izmeklē vienlaikus.

Lai sasniegtu reprezentatīvu konstatējumu, tiek izvēlēts izmeklēšanas periods, kas saistībā ar subsidēšanu parasti sakrīt ar 5. pantā paredzēto izmeklēšanas periodu.

Informāciju, kas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda, parasti neņem vērā.

2. Pusēm, kas saņem aptaujas anketu, ko izmanto kompensācijas maksājumu izmeklēšanā, dod vismaz 30 dienas atbildei. Eksportētājiem termiņu skaita no aptaujas anketas saņemšanas dienas, ko šai nolūkā uzskata par saņemtu vienu nedēļu pēc tam, kad tā izsūtīta respondentam vai nosūtīta atbilstīgajai izcelsmes un/vai eksportētājas valsts diplomātiskajai pārstāvniecībai. Drīkst piešķirt pagarinājumu līdz 30 dienām, pienācīgi ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, ar noteikumu, ka attiecīgā puse, norādot uz īpašiem apstākļiem, pienācīgi pamato šādu pagarinājumu.

3. Komisija var prasīt, lai dalībvalstis tai sniegtu informāciju, un dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai apmierinātu šos pieprasījumus.

Tās nosūta Komisijai prasīto informāciju kopā ar visu veikto pārbaužu, kontroļu vai izmeklēšanas rezultātiem.

Ja šī informācija var interesēt visus vai arī ja tās nosūtīšanu pieprasa kāda dalībvalsts, tad Komisija to nosūta dalībvalstīm ar noteikumu, ka tā nav konfidenciāla. Ja informācija ir konfidenciāla, tad nosūta nekonfidenciālu kopsavilkumu.

▼B

4. Komisija var prasīt, lai dalībvalstis veiktu visas vajadzīgās pārbaudes un kontroles, jo īpaši attiecībā uz importētājiem, tirgotājiem un Savienības ražotājiem, un veiktu izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka attiecīgie uzņēmumi devuši savu piekrišanu un ka konkrētās valsts valdība ir par to oficiāli brīdināta un neiebilst.

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai apmierinātu šos Komisijas pieprasījumus.

Komisijas ierēdņi tiek pilnvaroti palīdzēt dalībvalstu ierēdņiem veikt to pienākumus, ja Komisija vai kāda dalībvalsts to prasa.

5. Ieinteresētās puses, kas ir ar sevi iepazīstinājušas saskaņā ar 10. panta 12. punkta otro daļu, tiek uzklausītas, ja termiņā, kas noteikts paziņojumā, kurš publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, tās ir iesniegušas rakstisku lūgumu tās uzklausīt, norādot, ka tās ir ieinteresētās puses, ko procedūras rezultāts var iespaidot, un ka ir īpaši iemesli, kāpēc tās būtu jāuzklausa.

6. Importētājiem, eksportētājiem un sūdzību iesniedzējiem, kas ir ar sevi iepazīstinājuši saskaņā ar 10. panta 12. punkta otro daļu, un izcelsmes un/vai eksportētājas valsts valdībai pēc to lūguma tiek dota iespēja tikties ar pusēm, kurām ir pretējas intereses, lai būtu iespējams izklāstīt pretējus viedokļus un piedāvāt atspēkojumus.

Piedāvājot šādu iespēju, ņem vērā vajadzību saglabāt konfidencialitāti, kā arī pušu vajadzības.

Nevienai pusei nav obligāti jāpiedalās sanāksmē, un nepiedalīšanās neiespaido šīs puses lietu.

Mutisku informāciju, kas iesniegta saskaņā ar šo pantu, Komisija ņem vērā tiktāl, ciktāl tas vēlāk tiek apstiprināts rakstiski.

7. Sūdzību iesniedzēji, izcelsmes un/vai eksportētājas valsts valdība, importētāji un eksportētāji un to pārstāvju apvienības, lietotāju un patērētāju organizācijas, kas ir ar sevi iepazīstinājuši saskaņā ar 10. panta 12. punkta otro daļu, drīkst pēc rakstiska lūguma iepazīties ar visu informāciju, ko Komisijas rīcībā ir nodevusi jebkura no izmeklēšanā iesaistītajām pusēm, izņemot iekšējos dokumentus, ko sagatavojušas Savienības vai tās dalībvalstu iestādes, ja šāda informācija ir būtiska to interešu aizstāvībai un nav konfidenciāla 29. panta nozīmē, un tiek izmantota izmeklēšanā.

Šādas puses drīkst atbildēt uz šādu informāciju, un to piezīmes ņem vērā, ja vien tie ir pietiekami pamatoti.

8. Izņemot apstākļus, kas minēti 28. pantā, pēc iespējas rūpīgāk jāpārbauda tās informācijas precizitāte, ko piegādā ieinteresētās puses un ar ko pamatoti secinājumi.

▼B

9. Saskaņā ar 10. panta 11. punktu uzsāktas procedūras sakarā izmeklēšanu, ja vien tas ir iespējams, pabeidz viena gada laikā. Jebkurā gadījumā šādas izmeklēšanas visos gadījumos pabeidz 13 mēnešos pēc to uzsākšanas saskaņā ar secinājumiem, kas attiecībā uz saistībām izdarīti atbilstīgi 13. pantam, vai saskaņā ar secinājumiem, kas attiecībā uz galīgo rīcību izdarīti atbilstīgi 15. pantam.

10. Visas izmeklēšanas laikā Komisija piešķir izcelsmes un/vai eksportētājai valstij saprātīgu iespēju turpināt apspriešanos, lai noskaidrotu faktisko situāciju un nonāktu pie savstarpēji saskaņota risinājuma.

12. pants

Pagaidu pasākumi

1. Pagaidu maksājumus drīkst piemērot tad, ja:

a) saskaņā ar 10. pantu ir uzsākta procedūra;

b) par to ir sniegts paziņojums un ieinteresētajām pusēm ir dotas pietiekamas iespējas iesniegt informāciju un piezīmes saskaņā ar 10. panta 12. punkta otro daļu;

c) provizoriski ir noteikts, ka ievestais izstrādājums iegūst no kompensējamām subsīdijām, no kā rodas kaitējums Savienības ražošanas nozarei; un

d) Savienības intereses prasa iejaukšanos, lai novērstu šādu kaitējumu.

Pagaidu maksājumus piemēro ne agrāk kā 60 dienas pēc procedūras uzsākšanas, bet ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc procedūras sākuma.

Pagaidu kompensācijas maksājuma lielums nepārsniedz kopējo iepriekš noteikto kompensējamo subsīdiju apjomu, bet tam būtu jābūt mazākam par minēto apjomu, ja šāds mazāks maksājums būtu pietiekams, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

2. Pagaidu maksājumus nodrošina ar nodrošinājumu, un konkrēto izstrādājumu laišana brīvā apgrozībā Savienībā ir atkarīga no šāda nodrošinājuma iesniegšanas.

3. Komisija pieņem pagaidu pasākumus saskaņā ar 25. panta 4. punktā minēto procedūru.

4. Ja dalībvalsts pieprasa tūlītēju Komisijas iejaukšanos un ja 1. punkta pirmās un otrās daļas nosacījumi ir izpildīti, tad Komisija ilgākais piecās darbdienās pēc pieprasījuma saņemšanas nolemj, vai tiks piemērots pagaidu kompensācijas maksājums.

5. Pagaidu kompensācijas maksājumus piemēro ilgākais uz četriem mēnešiem.

▼B

13. pants

Saistības

1. Ja provizoriski ir konstatēts, ka subsidēšana pastāv un ka tā ir radījusi kaitējumu, Komisija saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru var pieņemt brīvprātīgas saistības, saskaņā ar kurām:

a) izcelsmes un/vai eksportētāja valsts piekrīt likvidēt vai ierobežot subsīdiju vai veikt citus pasākumus attiecībā uz tās ietekmi; vai

b) jebkurš eksportētājs apņemas pārskatīt cenas vai pārtraukt eksportu uz konkrēto apgabalu tik ilgi, kamēr par šādu eksportu ir spēkā kompensējamas subsīdijas, tā, lai Komisija varētu atzīt, ka subsīdiju kaitīgā ietekme ir likvidēta.

Šādā gadījumā un tikmēr, kamēr saistības ir spēkā, attiecīgi vai nu pagaidu maksājumi, kurus Komisija noteikusi saskaņā ar 12. panta 3. punktu, vai galīgie maksājumi, kas noteikti saskaņā ar 15. panta 1. punktu, neattiecas uz tāda attiecīgā izstrādājuma importu, kuru ražojuši uzņēmumi, kas minēti Komisijas lēmumā, ar kuru tā pieņem saistības, un vēlākos minētā lēmuma grozījumos.

Atbilstīgi šīm saistībām cenu paaugstinājums nav lielāks kā nepieciešams, lai atlīdzinātu kompensējamo subsīdiju apmēru, un tam jābūt mazākam par kompensējamo subsīdiju apmēru, ja šāds paaugstinājums būtu pietiekams Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma novēršanai.

2. Saistības drīkst ieteikt Komisija, tomēr neviena valsts vai eksportētājs nav spiests uzņemties šādas saistības. Tas, ka valstis vai eksportētāji nepiedāvā šādas saistības vai nepieņem uzaicinājumu to darīt, nekādā veidā nekaitē procedūrai.

Tomēr drīkst noteikt, ka kaitējuma drauds ir reālāks, ja subsidētais imports turpinās. Saistības nepieprasa vai nepieņem no valstīm vai eksportētājiem, ja vien jau nav provizoriska apstiprinājuma par subsidēšanu un kaitējumu, ko izraisījusi šāda subsidēšana.

Izņemot ārkārtas gadījumus, saistības nedrīkst piedāvāt pēc tā termiņa beigām, kura laikā drīkst iesniegt atsauksmes saskaņā ar 30. panta 5. punktu.

3. Piedāvātās saistības nav jāpieņem, ja to pieņemšanu uzskata par nepraktisku, piemēram, ja faktisko vai potenciālo eksportētāju skaits ir pārāk liels, vai citu iemeslu dēļ, tostarp vispārēja rakstura iemeslu dēļ. Konkrētajai izcelsmes un/vai eksportētājai valstij drīkst paziņot iemeslus, kuru dēļ tiek ierosināts noraidīt saistību piedāvājumu, un dot iespēju iesniegt par to komentārus. Noraidījuma iemeslus izklāsta galīgajā lēmumā.

▼B

4. Pusēm, kas piedāvā saistības, jāsniedz minēto saistību nekonfidenciāls variants, lai to varētu darīt zināmu izmeklēšanā ieinteresētajām pusēm.

5. Ja saistības tiek pieņemtas, izmeklēšanu izbeidz. Komisija izbeidz izmeklēšanu saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Ja saistības pieņem, subsidēšanas un kaitējuma izmeklēšanu parasti pabeidz. Šādā gadījumā, ja nosaka, ka subsidēšanas vai kaitējuma nav, saistības automātiski zaudē spēku, izņemot gadījumus, kad šādi ir noteikts lielā mērā tieši šo saistību dēļ. Šādos gadījumos drīkst pieprasīt, lai saistības tiktu uzturētas saprātīgu laikposmu.

Gadījumā, ja tiek noteikts, ka pastāv subsidēšana un kaitējums, saistības turpinās saskaņā ar to noteikumiem un šīs regulas noteikumiem.

7. Komisija no jebkuras valsts vai eksportētāja, no kura ir pieņemtas saistības, pieprasa periodiski sniegt informāciju par minēto saistību pildīšanu un atļaut pārbaudīt attiecīgos datus. Šādu prasību nepildīšanu atzīst par saistību pārkāpumu.

8. Ja saistības no noteiktiem eksportētājiem pieņem izmeklēšanas laikā, tad 18., 19., 20. un 22. panta nolūkos uzskata, ka šādas saistības stājas spēkā no dienas, kad izmeklēšana attiecībā uz šo izcelsmes un/vai eksportētāju valsti tiek pabeigta.

9. Ja kāda puse nepilda vai atsauc saistības, vai gadījumā, ja Komisija atsauc saistību pieņemšanu, tad Komisija attiecīgā gadījumā atsauc šo pieņemšanu un piemēro vai nu pagaidu maksājumu, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 12. pantu, vai galīgo maksājumu, kas noteikts saskaņā ar 15. panta 1. punktu, ar nosacījumu, ka attiecīgajam eksportētājam vai eksportētājvalstij un/vai izcelsmes valstij ir bijusi dota iespēja sniegt komentārus, izņemot gadījumu, ja saistības ir atsaucis minētais eksportētājs vai valsts. Ja Komisija nolemj atsaukt saistības, tā sniedz informāciju dalībvalstīm.

Ikviena ieinteresētā puse var iesniegt informāciju, kas sniedz *prima facie* pierādījumus par saistību neizpildi. Turpmāku izmeklēšanu, lai konstatētu, vai saistības ir vai nav izpildītas, parasti pabeidz sešos mēnešos, bet nekādā gadījumā ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tam, kad iesniegts attiecīgi pamatots pieprasījums.

Komisija var pieprasīt dalībvalstu kompetento iestāžu palīdzību, lai novērotu saistību izpildi.

10. Pagaidu maksājumu var noteikt saskaņā ar 12. pantu, pamatojoties uz visu pieejamo informāciju, ja ir iemesls uzskatīt, ka saistības netiek pildītas vai ir atsauktas, ja nav pabeigta izmeklēšana, kuras rezultātā notika saistību uzņemšanās.

▼B

14. pants

Procedūras izbeigšana bez pasākumu noteikšanas

1. Ja sūdzība tiek atsaukta, tad procedūru var izbeigt, ja vien šāda izbeigšana nav pretrunā ar Savienības interesēm.

2. Ja aizsardzības pasākumi nav vajadzīgi, izmeklēšanu vai procedūru izbeidz. Komisija izbeidz izmeklēšanu saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Procedūru tūlīt izbeidz, ja saskaņā ar 5. punktu nosaka, ka kompensējamo subsīdiju apjoms ir minimāls vai ka faktiskais vai potenciālais subsidētā importa apjoms vai kaitējums ir neliels.

4. Attiecībā uz procedūru, kas sākta saskaņā ar 10. panta 11. punktu, kaitējumu parasti uzskata par nelielu, ja šā importa tirgus daļa ir mazāka nekā apjomi, kas noteikti 10. panta 9. punktā. Izmeklēšanā, kas attiecas uz importu no jaunattīstības valstīm, subsidētā importa apjomu arī uzskata par nelielu, ja tas veido mazāk nekā 4 % no kopējā līdzīgā izstrādājuma importa Savienībā, ja vien imports no jaunattīstības valstīm, kura atsevišķās daļas no kopējā importa veido mazāk nekā 4 %, kopā veido vairāk nekā 9 % no kopējā līdzīgā izstrādājuma importa Savienībā.

5. Kompensējamo subsīdiju apjomu uzskata par minimālu, ja šāds apjoms ir mazāks nekā 1 % *ad valorem*, izņemot, ja attiecībā uz izmeklēšanu, kas attiecas uz importu no jaunattīstības valstīm, minimālais slieksnis ir 2 % *ad valorem*, ar noteikumu, ka tiek izbeigta tikai izmeklēšana, ja kompensējamo subsīdiju apjoms ir mazāks par attiecīgo minimālo līmeni atsevišķiem eksportētājiem, uz kuriem joprojām attiecas procedūra un kuriem var veikt atkārtotu izmeklēšanu, attiecībā uz konkrēto valsti veicot turpmāku pārskatīšanu saskaņā ar 18. un 19. pantu.

15. pants

Galīgo maksājumu piemērošana

1. Ja beigās konstatētie fakti pierāda kompensējamo subsīdiju un to radītā kaitējuma esamību un Savienības interesēs ir iejaukties saskaņā ar 31. pantu, Komisija saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru nosaka galīgo kompensācijas maksājumu. Ja spēkā ir pagaidu maksājumi, tad Komisija šo procedūru sāk ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms šādu maksājumu termiņa beigām.

Nekādi pasākumi netiek piemēroti, ja subsīdija vai subsīdijas tiek atceltas vai ja tiek pierādīts, ka subsīdijas vairs nedod nekādu labumu attiecīgajiem eksportētājiem.

Pagaidu kompensācijas maksājuma apmērs nepārsniedz konstatēto kompensējamo subsīdiju apjomu, bet tam vajadzētu būt mazākam par kopējo kompensējamo subsīdiju apjomu, ja šāds mazāks maksājums būtu pietiekams Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma novēršanai.

▼B

2. Kompensācijas maksājumu katram gadījumam atbilstīgā apjomā bez diskriminācijas un neatkarīgi no to avota piemēro izstrādājuma importam, kas iegūst no kompensējamām subsīdijām un rada kaitējumu, izņemot importu no tiem avotiem, no kuriem saskaņā ar šīs regulas noteikumiem ir pieņemtas saistības.

Regulā, ar kuru piemēro maksājumu, precizē maksājumu katram piegādātājam vai, ja tas nav izpildāms, konkrētajai piegādātājai valstij.

3. Ja Komisija ir veikusi ierobežotu izmeklēšanu saskaņā ar 27. pantu, tad jebkurš kompensācijas maksājums, ko piemēro to eksportētāju vai ražotāju importam, kas ir ar sevi iepazīstinājuši saskaņā ar 27. pantu, bet kas netika ietverti izmeklēšanā, nepārsniedz kompensējamo subsīdiju vidējo svērto apjomu, kas paraugam noteikts pusēm.

Šā punkta vajadzībām Komisija neņem vērā ne nulles un minimālos kompensējamo subsīdiju apjomus, ne arī kompensējamo subsīdiju apjomus, kas noteikti apstākļos, kuri minēti 28. pantā.

Atsevišķus maksājumus piemēro importam, ko ieved jebkurš eksportētājs vai ražotājs, kuram ir aprēķināts individuālais subsidēšanas apjoms, kā paredzēts 27. pantā.

16. pants

Atpakaļejošā darbība

1. Pagaidu pasākumus un galīgos kompensācijas maksājumus piemēro tikai tiem izstrādājumiem, ko laiž brīvā apgrozībā pēc to pasākumu stāšanās spēkā, kuri veikti, atkarībā no apstākļiem ievērojot 12. panta 1. punktu vai 15. panta 1. punktu, ar izņēmumiem, kas noteikti šajā regulā.

2. Ja ir piemērots pagaidu maksājums un galīgi konstatētie fakti liecina, ka pastāv kompensējamas subsīdijas un kaitējums, Komisija neatkarīgi no tā, vai nosakāms galīgais kompensācijas maksājums, lemj, kāda pagaidu maksājuma daļa galīgi jāiekasē.

Šajā nolūkā "kaitējums" neietver būtisku palēninājumu Savienības ražošanas nozares izveidē, nedz arī būtiska kaitējuma draudus, izņemot gadījumus, kad tiek atklāts, ka tas, ja nebūs pagaidu pasākumu, būtu izvērties par būtisku kaitējumu. Visos pārējos gadījumos, kas saistīti ar šādiem draudiem vai palēninājumu, jebkuru provizorisku summu atbrīvo un galīgos maksājumus drīkst piemērot vienīgi no tās dienas, kad tiek galīgi noteikti draudi vai būtisks palēninājums.

3. Ja galīgais kompensācijas maksājums ir lielāks par pagaidu maksājumu, starpību neiekasē. Ja galīgais maksājums ir mazāks par pagaidu maksājumu, maksājumu pārrēķina. Ja galīgais slēdziens ir negatīvs, pagaidu maksājumu neapstiprina.

▼B

4. Galīgo kompensācijas maksājumu drīkst piemērot tiem izstrādājumiem, kas ievesti patēriņam ne vairāk kā 90 dienas pirms datuma, kad tika piemēroti pagaidu pasākumi, bet ne pirms izmeklēšanas sākuma, ar noteikumu, ka:

a) šis imports ir reģistrēts saskaņā ar 24. panta 5. punktu;

b) Komisija ieinteresētajiem importētājiem ir devusi iespēju iesniegt atsauksmes;

c) pastāv kritiski apstākļi, kuros konkrētajam subsidētajam izstrādājumam tāda izstrādājuma liela apjoma imports relatīvi īsā laikposmā, kas iegūst no kompensējamām subsīdijām saskaņā ar šīs regulas noteikumiem, ir radījis kaitējumu, ko ir grūti labot; un

d) uzskata, ka tāpēc, lai nepieļautu šāda kaitējuma atkārtošanos, jāaprēķina šādam importam kompensācijas maksājumi ar atpakaļejošu datumu.

5. Ja saistības tiek pārkāptas vai atsauktas, galīgos maksājumus drīkst piemērot precēm, ko laiž brīvā apgrozībā ne vairāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas, ar noteikumu, ka šis imports ir reģistrēts saskaņā ar 24. panta 5. punktu un ka nevienu šādu aprēķinu, kas stājas spēkā ar atpakaļejošu datumu, nepiemēro importam, kas ievests pirms saistību pārkāpuma vai atsaukšanas.

17. pants

Ilgums

Kompensācijas pasākums ir spēkā tikai tik ilgi un tādā mērā, cik tas ir vajadzīgs, lai neitralizētu kompensējamās subsīdijas, kas rada kaitējumu.

18. pants

Pārskatīšana pirms termiņa beigām

1. Galīgā kompensācijas pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā ieviešanas vai piecus gadus pēc tā nesenākās pārskatīšanas, kas ir attiekusies gan uz subsidēšanu, gan uz kaitējumu, ja vien pārskatīšanā netiek noteikts, ka pasākuma beigšanās var novest pie subsidēšanas un kaitējuma turpināšanās vai atkārtošanās. Šādu pārskatīšanu pirms termiņa beigām sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko iesnieguši Savienības ražotāji vai kas iesniegts to vārdā, un pasākums paliek spēkā līdz minētās pārskatīšanas pabeigšanai.

2. Pārskatīšanu pirms termiņa beigām sāk, ja pieprasījumā ir ietverti pietiekami pierādījumi, ka pēc pasākumu beigšanās subsidēšana un kaitējums varētu turpināties vai atkārtoties. Šādu varbūtību drīkst, piemēram, parādīt ar pierādījumu par turpinātu subsidēšanu un kaitējumu vai ar pierādījumu, ka kaitējums ir novērsts daļēji vai tikai tāpēc, ka pastāv pasākumi, vai ar pierādījumu, ka eksportētāju apstākļi vai tirgus nosacījumi ir tādi, kas norāda uz turpmākas subsidēšanas iespēju, kura rada kaitējumu.

▼B

3. Veicot pārskatīšanu saskaņā ar šo pantu, eksportētājiem, importētājiem, izcelsmes un/vai eksportētājai valstij, kā arī Savienības ražotājiem tiek dota iespēja paplašināt, atspēkot vai iesniegt komentārus par jautājumiem, kas izklāstīti pārskatīšanas pieprasījumā, un, gatavojot slēdzienu, pienācīgi ņem vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus, kas iesniegti saistībā ar jautājumu par to, vai ir vai nav iespējams, ka pasākumu beigšanās izraisītu subsidēšanas un kaitējuma turpināšanos vai atkārtošanos.

4. Paziņojumu par gaidāmo pasākumu beigšanos publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* piemērotā laikā pasākumu piemērošanas laika pēdējā gadā, kā noteikts šajā pantā. Pēc tam Savienības ražotājiem ir tiesības ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms piecu gadu termiņa beigām iesniegt pieprasījumu par pārskatīšanu saskaņā ar 2. punktu. Publicē arī paziņojumu par pasākumu faktisko beigu termiņu saskaņā ar šo pantu.

19. pants

Starpposma pārskatīšana

1. Vajadzību turpināt pasākumu piemērošanu drīkst arī pārskatīt, ja tas ir pamatoti, pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma, vai ar noteikumu, ka ir pagājis saprātīgs laikposms – vismaz viens gads – pēc galīgā pasākuma noteikšanas, pēc eksportētāja, importētāja vai Savienības ražotāju vai izcelsmes un/vai eksportētājas valsts pieprasījuma, kurā ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamato vajadzību pēc šādas starpposma pārskatīšanas.

2. Starpposma pārskatīšanu sāk, ja pieprasījumā ir ietverti pietiekami pierādījumi, ka nav vajadzīgs ilgāk turpināt piemērot pasākumu, lai atlīdzinātu kompensējamo subsīdiju, un/vai ka ir maz ticams, ka kaitējums turpināsies vai atkārtosies, ja pasākumu atcels vai mainīs, vai ka spēkā esošais pasākums nav vai vairs nav pietiekams, lai neitralizētu kompensējamo subsīdiju, kas rada kaitējumu.

3. Gadījumā, ja piemērotie kompensācijas maksājumi ir mazāki par konstatēto kompensējamo subsīdiju apjomu, var sākt starpposma pārskatīšanu, ja Savienības ražotāji vai jebkuras citas ieinteresētās puses parasti divos gados no šo pasākumu spēkā stāšanās iesniedz pietiekamus pierādījumus par to, ka pēc sākotnējās izmeklēšanas perioda un pirms vai pēc pasākumu piemērošanas Savienībā importēto izstrādājumu eksporta cenas ir samazinājušās vai palikušas nemainīgas vai nepietiekami mainījušās tālākpārdošanas cenas. Ja izmeklēšanā pierādās, ka šādi apgalvojumi ir patiesi, kompensācijas maksājumi var tikt palielināti, lai sasniegtu cenu paaugstinājumu, kas vajadzīgs kaitējuma novēršanai. Tomēr palielinātā maksājuma apmērs nepārsniedz kompensējamo subsīdiju apmēru.

Starpposma pārskatīšanu saskaņā ar iepriekš izklāstītajiem nosacījumiem var atsākt arī pēc Savienības iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma.

▼B

4. Veicot pārskatīšanu saskaņā ar šo pantu, Komisija, *inter alia*, drīkst apsvērt, vai apstākļi attiecībā uz subsidēšanu un kaitējumu ir ievērojami mainījušies, vai arī to, vai spēkā esošie pasākumi sasniedz vēlamos rezultātus kaitējuma likvidēšanā, kas noteikts iepriekš saskaņā ar 8. pantu. Šajā sakarā gala slēdzienā ņem vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus.

20. pants

Paātrināta pārskatīšana

Katram eksportētājam, uz kura eksportu attiecināts galīgais kompensācijas maksājums, bet par kuru individuāli nav veikta izmeklēšana sākotnējās izmeklēšanas laikā tādu iemeslu dēļ, kas nebija atteikšanās sadarboties ar Komisiju, ir tiesības, pēc pieprasījuma, uz paātrinātu pārskatīšanu tā, lai Komisija varētu ātri noteikt individuālo kompensācijas maksājuma likmi šādam eksportētājam.

Šādu pārskatīšanu sāk pēc tam, kad Savienības ražotājiem ir dota iespēja iesniegt komentārus.

21. pants

Atmaksājumi

1. Neatkarīgi no 18. panta importētājs drīkst pieprasīt atmaksāt iekasētos maksājumus, ja tiek pierādīts, ka kompensējamo subsīdiju apjoms, uz kura pamata maksājums tika maksāts, ir vai nu likvidēts, vai samazināts līdz līmenim, kas ir zem spēkā esošā maksājuma līmeņa.

2. Pieprasot atmaksāt kompensācijas maksājumus, importētājs iesniedz Komisijai pieteikumu. Pieteikumu iesniedz caur dalībvalsti, kuras teritorijā izstrādājumi laisti brīvā apgrozībā, sešos mēnešos pēc datuma, kad kompetentās iestādes pienācīgi noteikušas galīgo iekasējamo maksājumu summu, vai pēc datuma, kad pieņemts galīgais lēmums iekasēt summas, ko līdz tam nodrošināja ar pagaidu maksājumiem. Dalībvalstis tūlīt nosūta pieprasījumu Komisijai.

3. Atmaksājuma pieteikumu uzskata par pienācīgi pamatotu ar pierādījumiem tikai tad, ja tajā ir ietverta precīza informācija par pieprasītā kompensācijas maksājuma atmaksājuma summu un visa muitas dokumentācija, kas attiecas uz šādas summas aprēķināšanu un maksājumiem. Tajā ietver arī pierādījumus par kompensējamu subsīdiju apjomu pārskatīšanas laikposmā eksportētājam vai ražotājam, kuram piemēro maksājumu. Gadījumos, ja importētājs nav saistīts ar konkrēto eksportētāju vai ražotāju un šāda informācija nav tūlīt pieejama vai arī ja eksportētājs vai ražotājs nevēlas izsniegt to importētājam, pieteikumā ietver eksportētāja vai ražotāja paziņojumu par to, ka kompensējamo subsīdiju apjoms ir samazināts vai likvidēts, kā precizēts šajā pantā, un ka attiecīgie atbalsta pierādījumi tiks iesniegti Komisijai. Ja eksportētājs vai ražotājs nesagādā šādus pierādījumus saprātīgā termiņā, pieteikumu noraida.

▼B

4. Komisija lemj, vai un kādā apmērā pieteikums būtu jāapmierina, vai arī tā jebkurā laikā var nolemt, ka sāks starpposma pārskatīšanu saskaņā ar pārskatīšanai piemērojamiem noteikumiem; šādas pārskatīšanas rezultātā iegūto informāciju un konstatējumus izmanto, lai noteiktu, vai un kādā mērā maksājumu atmaksāšana ir pamatota.

Maksājumu atmaksāšanu parasti veic 12 mēnešos un nekādā gadījumā ne vēlāk kā 18 mēnešus pēc datuma, kurā tā izstrādājuma importētājs, uz kuru attiecas kompensācijas maksājums, iesniedzis atmaksājuma pieteikumu, kas pienācīgi pamatots ar pierādījumiem.

Jebkura atļauta atmaksājuma izmaksu dalībvalstīm parasti būtu jāveic 90 dienās pēc pirmajā daļā minētā lēmuma.

22. pants

Vispārīgi noteikumi par pārskatīšanu un atmaksājumiem

1. Šīs regulas būtiskos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanas veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņiem, piemēro jebkādai pārskatīšanai saskaņā ar 18., 19. un 20. pantu.

Pārskatīšanu saskaņā ar 18. un 19. pantu veic paātrināti un parasti pabeidz 12 mēnešos no pārskatīšanas sākšanas dienas. Katrā ziņā pārskatīšanu saskaņā ar 18. un 19. pantu visos gadījumos pabeidz 15 mēnešos pēc to sākšanas.

Pārskatīšanu saskaņā ar 20. pantu jebkurā gadījumā pabeidz deviņos mēnešos pēc to sākšanas.

Ja pārskatīšana saskaņā ar 18. pantu ir sākta, kamēr tajā pašā procedūrā turpinās pārskatīšana saskaņā ar 19. pantu, tad pārskatīšanu saskaņā ar 19. pantu pabeidz tajā pašā laikā, kas paredzēts iepriekš attiecībā uz pārskatīšanu saskaņā ar 18. pantu.

Ja izmeklēšana nav pabeigta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minētajos termiņos, tad pasākumi:

a) nav spēkā, ja izmeklēšana tiek veikta saskaņā ar 18. pantu;

b) nav spēkā, ja paralēli tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 18. un 19. pantu, ar nosacījumu, ka vai nu izmeklēšana saskaņā ar 18. pantu ir sākta, kamēr saskaņā ar to pašu procedūru tiek veikta pārskatīšana saskaņā ar 19. pantu, vai ka minētie pārskati sākti vienlaikus; vai

c) paliek nemainīti, ja izmeklēšana tiek veikta saskaņā ar 19. un 20. pantu.

Paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu vai saglabāšanu saskaņā ar šo punktu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

▼B

2. Komisija sāk pārskatīšanu, ievērojot 18., 19. un 20. pantu. Komisija saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru pieņem lēmumu par to, vai sākt pārskatīšanu, ievērojot 18. pantu. Tiklīdz operators vai dalībvalsts ir iesnieguši pieprasījumu, ar ko pamato pārskatīšanas sākšanu, ievērojot 19. un 20. pantu, un Komisija ir pabeigusi to analizēt, vai Komisija pati ir noteikusi, ka būtu jāpārskata vajadzība pēc tālākas pasākumu piemērošanas, Komisija arī sniedz informāciju dalībvalstīm.

3. Atkarībā no pārskatīšanas rezultātiem pasākumus saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru atceļ vai turpina, ievērojot 18. pantu, vai atceļ, turpina vai groza, ievērojot 19. un 20. pantu.

4. Ja pasākumus atceļ atsevišķiem eksportētājiem, bet ne valstij kopumā, uz šādiem eksportētājiem joprojām turpina attiecināt procedūru un par tiem var atkārtoti veikt izmeklēšanu jebkurā turpmākā pārskatīšanā, ko veic attiecībā uz minēto valsti, ievērojot šo pantu.

5. Ja pasākumu atkārtota pārskatīšana saskaņā ar 19. pantu notiek pasākumu piemērošanas beigās, kā noteikts 18. pantā, tad pasākumus arī atkārtoti pārskata saskaņā ar 18. pantu.

6. Visās izmeklēšanās, kas attiecas uz atkārtotu pārskatīšanu vai atmaksāšanu un ko veic saskaņā ar 18. līdz 21. pantu, Komisija ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, piemēro to pašu metodoloģiju, ko izmantoja izmeklēšanā, kas noveda pie maksājuma, pienācīgi ņemot vērā 5., 6., 7. un 27. pantu.

23. pants

Apiešana

1. Saskaņā ar šo regulu piemēroto kompensācijas maksājumu darbības jomu var paplašināt attiecībā uz nedaudz pārveidota vai nepārveidota līdzīga izstrādājuma importu no trešām valstīm vai attiecībā uz nedaudz pārveidota līdzīga izstrādājuma importu no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, vai arī attiecībā uz tā sastāvdaļām, ja notiek spēkā esošo pasākumu apiešana.

2. Kompensācijas maksājumus, kuri nepārsniedz saskaņā ar 15. panta 2. punktu piemēroto atlikušo kompensācijas maksājuma likmi, var attiecināt arī uz importu no uzņēmumiem, kas gūst labumu no atsevišķiem maksājumiem valstīs, uz kurām attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana.

3. Apiešanu definē kā pārmaiņas tirdzniecības modelī starp trešām valstīm un Savienību vai starp atsevišķiem uzņēmumiem valstī, kurai piemēro pasākumus, un Savienību, kuri izriet no prakses, procesa vai darba, kam bez maksājuma piemērošanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgo izstrādājumu cenu un/vai daudzumu izteiksmē un ka ievestie līdzīgie izstrādājumi un/vai to daļas joprojām gūst labumu no subsīdijas.

Pirmajā daļā minētā prakse, process vai darbs, cita starpā, ietver:

▼B

a) attiecīgā izstrādājuma nelielu pārveidošanu, lai to varētu klasificēt ar muitas kodiem, kuriem parasti nepiemēro pasākumus, ar nosacījumu, ka šādu pārveidojumu rezultātā nemainās izstrādājuma būtiskās īpašības;

b) tāda izstrādājuma, kuram piemēro pasākumus, sūtījumu caur trešām valstīm un eksportētāju;

c) ražotāju veiktu savu tirdzniecības modeļu vai pārdošanas kanālu reorganizāciju valstī, kurai piemēro pasākumus, lai vēlāk savus izstrādājumus eksportētu uz Savienību caur ražotājiem, kuri gūst labumu no atsevišķā maksājuma likmes, kas ir zemāka nekā attiecīgā ražotāja izstrādājumiem piemērojamā likme.

4. Izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts vai jebkuras ieinteresētās puses pieprasījuma, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem attiecībā uz 1., 2. un 3. punktā izklāstītajiem faktoriem. Izmeklēšanu sāk ar Komisijas regulu, kurā var būt arī norādījumi muitas dienestiem pakļaut importu reģistrācijai saskaņā ar 24. panta 5. punktu vai arī pieprasīt garantijas. Tiklīdz ieinteresētā puse vai dalībvalsts ir iesniegusi pieprasījumu, ar ko pamato izmeklēšanas sākšanu, un Komisija ir pabeigusi savu analīzi, vai ja Komisija pati ir noteikusi, ka ir vajadzība sākt izmeklēšanu, Komisija dalībvalstīm sniedz informāciju.

Izmeklēšanu veic Komisija. Komisijai var palīdzēt muitas iestādes un izmeklēšanu pabeidz deviņos mēnešos.

Ja galīgi konstatētie fakti pamato pasākumu paplašināšanu, Komisija to veic saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Paplašinājums ir spēkā no dienas, kad saskaņā ar 24. panta 5. punktu tika ieviesta reģistrācija vai kad tika pieprasītas garantijas. Attiecīgos šīs regulas procedūras noteikumus par izmeklēšanas sākšanu un veikšanu piemēro atbilstīgi šim pantam.

5. Uz importēto neattiecas reģistrācija saskaņā ar 24. panta 5. punktu vai pasākumi, ja to tirgo uzņēmumi, kuri gūst priekšrocības no atbrīvojumiem.

6. Atbrīvojumu pieprasījumus, kas pienācīgi pamatoti ar pierādījumiem, iesniedz termiņos, kas noteikti Komisijas regulā, ar kuru sāk izmeklēšanu.

Ja apiešanas prakse, process vai darbības notiek ārpus Savienības, atbrīvojumus var piešķirt tiem attiecīgā izstrādājuma ražotājiem, kuri var uzrādīt, ka tie nav saistīti ne ar vienu ražotāju, kam piemēro pasākumus, un kuriem pierāda, ka tie nav iesaistīti 3. punktā definētajā apiešanas praksē.

Ja apiešanas prakse, process vai darbības notiek Savienībā, atbrīvojumus var piešķirt tiem importētājiem, kuri var pierādīt, ka tie nav saistīti ar ražotājiem, kam piemēro pasākumus.

Šos atbrīvojumus piešķir ar Komisijas lēmumu, un tie paliek spēkā lēmumā noteiktajā laikposmā un saskaņā ar lēmumā izklāstītajiem nosacījumiem. Tiklīdz Komisija ir pabeigusi savu analīzi, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.

▼B

Ja ir izpildīti 20. pantā paredzētie noteikumi, tad atbrīvojumus var piešķirt arī pēc izmeklēšanas pabeigšanas, kuras rezultātā paplašināta pasākumu darbības joma.

7. Ja kopš pasākumu darbības jomas paplašināšanas ir pagājis vismaz viens gads un ja atbrīvojumu pieprasa vai, iespējams, pieprasīs ievērojams skaits pušu, Komisija var pieņemt lēmumu sākt pārskatīt pasākumu darbības jomas paplašināšanu. Ikvienu šādu pārskatīšanu veic saskaņā ar 22. panta 1. punkta noteikumiem, kas piemērojami pārskatīšanai saskaņā ar 19. pantu.

8. Nekas šajā pantā neliedz kā parasti piemērot spēkā esošos noteikumus par muitas nodevām.

24. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Pagaidu maksājumus vai kompensācijas maksājumus piemēro ar regulu, un tos iekasē dalībvalstis tādā veidā, pēc tādas precizētas likmes un saskaņā ar pārējiem kritērijiem, kas noteikti regulā, ar kuru ir piemēroti šādi maksājumi. Šādus maksājumus arī iekasē neatkarīgi no muitas nodevām, nodokļiem un citiem maksājumiem, ko parasti uzliek importam.

Nevienam izstrādājumam nepiemēro gan antidempinga, gan kompensācijas maksājumus, kas attiecas uz vienu un to pašu situāciju, kura izriet no dempinga vai no eksporta subsidēšanas.

2. Regulas, ar kurām piemēro pagaidu vai galīgos kompensācijas maksājumus, un regulas un lēmumus, ar kuriem pieņem saistības vai izbeidz izmeklēšanu vai lietu, publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šādās regulās un šādos lēmumos, pienācīgi ņemot vērā konfidenciālās informācijas aizsardzību, ietver attiecīgo eksportētāju vārdus, ja iespējams, vai valstu nosaukumus, izstrādājuma aprakstu, kā arī to faktu un apsvērumu kopsavilkumu, kas attiecas uz subsīdijas un kaitējuma noteikšanu. Katrā gadījumā regulas vai lēmuma kopiju nosūta zināmajām ieinteresētajām pusēm. Šā punkta noteikumus *mutatis mutandis* piemēro attiecībā uz pārskatīšanu.

3. Ievērojot šo regulu, var pieņemt īpašus noteikumus, jo īpaši attiecībā uz kopēju izcelsmes jēdziena definīciju, kas ietverta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013 ([1]).

4. Pasākumus, kas piemēroti, ievērojot šo regulu, Savienības interesēs ar Komisijas lēmumu saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru var atlikt uz deviņiem mēnešiem. Komisija, rīkojoties saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, var pagarināt minēto pasākumu atlikšanas termiņu uz turpmāku laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

▼B

Pasākumus var atlikt tikai tajā gadījumā, ja tirgus apstākļi uz laiku ir mainījušies tādā apmērā, ka nav domājams, ka pasākumu atlikšanas dēļ atkal tiks nodarīts kaitējums, un ar noteikumu, ka Savienības ražošanas nozarei ir bijusi iespēja sniegt komentārus un minētie komentāri ir ņemti vērā. Pasākumus var jebkurā brīdī atsākt saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, ja atlikšanas iemesls vairs nepastāv.

5. Komisija, pēc tam, kad ir savlaicīgi informējusi dalībvalstis, var norīkot muitas iestādes veikt atbilstīgus pasākumus importa reģistrēšanai, lai pasākumus attiecībā uz šo importu vēlāk varētu piemērot no šādas reģistrācijas datuma.

Importu var reģistrēt, ja pirms tam no Savienības ražošanas nozares saņemts pieprasījums ar pietiekamiem pierādījumiem, lai attaisnotu šādu rīcību.

Reģistrēšanu ievieš ar regulu, kurā precizē rīcības mērķi un, vajadzības gadījumā, iespējamo nākotnē paredzamo maksājamo summu. Importa reģistrāciju veic ne ilgāk kā deviņus mēnešus.

6. Dalībvalstis katru mēnesi ziņo Komisijai par to izstrādājumu importa tirdzniecību, attiecībā uz kuriem notiek izmeklēšana un pasākumi, un par maksājumu summu, kas iekasēta atbilstīgi šai regulai.

7. Neskarot 6. punktu, Komisija katrā atsevišķā gadījumā var pieprasīt dalībvalstīm sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai efektīvi pārraudzītu pasākumu piemērošanu. Šajā sakarā piemēro 11. panta 3. un 4. punktu. Uz visu informāciju, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šo pantu, attiecas 29. panta 6. punkta noteikumi.

25. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 ([1]). Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 4. pantu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 21. lappusi).

▼B

5. Ievērojot Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta 5. punktu, ja izmanto rakstisko procedūru, lai pieņemtu galīgos pasākumus, ievērojot 3. punktu, vai lai pieņemtu lēmumu sākt vai nesākt pārskatīšanu pirms termiņa beigām, ievērojot 18. pantu, šādu procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļu vairākums, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 1. punktā. Ja citos gadījumos, kad komitejā notiek apspriedes par pasākuma projektu, tiek izmantota rakstiskā procedūra, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai to pieprasa vienkāršs komitejas locekļu vairākums. Ja citos gadījumos, kad komitejā nenotiek apspriedes par pasākuma projektu, tiek izmantota rakstiskā procedūra, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai to pieprasa vismaz ceturtā daļa komitejas locekļu.

6. Komiteja var izskatīt jebkuru jautājumu saistībā ar šīs regulas piemērošanu, kuru ierosinājusi Komisija vai kurš ierosināts pēc dalībvalsts pieprasījuma. Dalībvalstis var pieprasīt informāciju un apmainīties viedokļiem komitejā, vai tieši kontaktējoties ar Komisiju.

26. pants

Pārbaudes apmeklējumi

1. Komisija, ja uzskata par lietderīgu, veic apmeklējumus, lai pārbaudītu importētāju, eksportētāju, tirgotāju, aģentu, ražotāju, tirdzniecības apvienību un organizāciju oficiālos dokumentus, un lai apstiprinātu informāciju, kas saņemta par subsidēšanu un kaitējumu. Ja nav pienācīgas un savlaicīgas atbildes, Komisija var izvēlēties neveikt pārbaudes apmeklējumu.

2. Komisija pēc vajadzības drīkst veikt izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka tā saņem attiecīgo uzņēmumu piekrišanu, informē attiecīgo valsti un ka pēdējā neiebilst pret izmeklēšanu. Tiklīdz saņemta attiecīgo uzņēmumu piekrišana, Komisijai paziņo izcelsmes un/vai eksportētājai valstij to uzņēmumu nosaukumus un adreses, kuri tiks apmeklēti, un saskaņotos datumus.

3. Attiecīgajiem uzņēmumiem dara zināmu tās informācijas raksturu, kas tiks pārbaudīta pārbaudes apmeklējumu laikā, kā arī visu turpmāko informāciju, ko nepieciešams sniegt šādu apmeklējumu laikā, lai gan tas neliedz pārbaudes laikā pieprasīt sniegt sīkāku informāciju iegūtās informācijas sakarā.

4. Izmeklēšanā, ko veic, ievērojot 1., 2. un 3. punktu, Komisijai palīdz to dalībvalstu ierēdņi, kuras to lūdz.

▼B

27. pants

Paraugu ņemšana

1. Gadījumos, kad sūdzības iesniedzēju, eksportētāju vai importētāju, izstrādājumu veidu vai darījumu skaits ir liels, izmeklēšanu drīkst ierobežot līdz:

a) saprātīgam pušu, izstrādājumu vai darījumu skaitam, izmantojot paraugus, kas ir statistiski derīgi, pamatojoties uz informāciju, kas ir pieejama paraugu atlases laikā; vai

b) lielākajam produkciju, noietu vai eksportu raksturojošam apjomam, ko var saprātīgi izmeklēt rīcībā esošajā termiņā.

2. Pušu, izstrādājumu veidu vai darījumu galīgā atlase, ko veic saskaņā ar šo pantu, ir Komisijas ziņā, kaut gan priekšroka tiek dota parauga atlasei, apspriežoties ar attiecīgajām pusēm un ar to atļauju, ar noteikumu, ka šādas puses iepazīstina ar sevi un trīs nedēļās pēc izmeklēšanas sākuma dara zināmu pietiekamu informāciju, lai dotu iespēju izvēlēties raksturīgu paraugu.

3. Gadījumos, kad izmeklēšana ir ierobežota saskaņā ar šo pantu, individuālu kompensējamās subsīdijas apjomu aprēķina katram eksportētājam vai ražotājam, kurš sākumā netika izvēlēts un kurš iesniedz vajadzīgo informāciju termiņā, kas noteikts šajā regulā, izņemot gadījumus, kad eksportētāju vai ražotāju skaits ir tik liels, ka individuālas pārbaudes būtu nevajadzīgi apgrūtinošas un kavētu laikus pabeigt izmeklēšanu.

4. Ja ir nolemts ņemt paraugus un izvēlētās puses vai kāda no tām atsakās sadarboties tādā mērā, ka tas var būtiski ietekmēt izmeklēšanas rezultātu, drīkst atlasīt jaunu paraugu.

Ja tomēr būtiska nesadarbošanās turpinās vai ja nepietiek laika, lai atlasītu jaunu paraugu, piemēro attiecīgos 28. panta noteikumus.

28. pants

Nesadarbošanās

1. Gadījumos, kad jebkura ieinteresētā puse atsaka piekļuvi vai kā citādi nesagādā vajadzīgo informāciju termiņā, kas noteikts šajā regulā, vai ievērojami kavē izmeklēšanu, pagaidu vai galīgo apstiprinājumu vai noraidījumu drīkst sagatavot, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem.

Ja tiek atklāts, ka jebkura no ieinteresētajām pusēm ir piegādājusi viltotu vai maldinošu informāciju, minēto informāciju neņem vērā un drīkst izmantot pieejamos faktus.

Ieinteresētās puses tiek brīdinātas par nesadarbošanās sekām.

▼B

2. Ja atbilde netiek sniegta datorizētā veidā, to neuzskata par nesadarbošanos ar noteikumu, ka ieinteresētā puse pierāda, ka atbildes sniegšana prasītajā veidā sagādātu nesaprātīgu papildu apgrūtinājumu vai nesaprātīgus papildu izdevumus.

3. Ja informācija, ko piegādā ieinteresētā puse, nav visos aspektos pilnīga, to tomēr neignorē ar noteikumu, ka trūkumi nav tādi, kas radītu pārmērīgas grūtības, izstrādājot pieņemamu precīzu slēdzienu, un ka informācija ir iesniegta pienācīgi un laikus un ir pārbaudāma, un ka puse ir rīkojusies, cik vien labi iespējams.

4. Ja pierādījumus vai informāciju nepieņem, piegādātāju pusi tūlīt informē par iemesliem un dod tai iespēju iesniegt turpmākus paskaidrojumus noteiktajā termiņā. Ja paskaidrojumus uzskata par neapmierinošiem, šādu pierādījumu vai informācijas noraidīšanas iemeslus nodod atklātībai un norāda, publicējot slēdzienu.

5. Ja slēdzieni, tostarp tie, kas attiecas uz kompensējamo subsīdiju apjomu, ir izdarīti, pamatojoties uz 1. punkta noteikumiem, ietverot informāciju, kas uzrādīta sūdzībā, tos, ja iespējams, pienācīgi ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, pārbauda, atsaucoties uz informāciju no citiem neatkarīgiem avotiem, kas var būt pieejami, piemēram, no publicētiem cenrāžiem, oficiālas importa statistikas un muitas deklarācijām, vai uz informāciju, kas izmeklēšanas gaitā iegūta no citām ieinteresētajām pusēm.

Šāda informācija vajadzības gadījumā var ietvert būtisku informāciju par pasaules tirgu vai citiem reprezentatīviem tirgiem.

6. Ja kāda ieinteresētā puse nesadarbojas vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums var būt šai pusei nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.

29. pants

Konfidencialitāte

1. Ar jebkuru informāciju, kas pēc savas būtības ir konfidenciāla (piemēram, ja tās nodošana atklātībā radītu ievērojamas konkurences priekšrocības konkurentam vai ļoti negatīvi ietekmētu to personu, kura šādu informāciju sniegusi, vai to personu, no kuras persona, kura informāciju ir sniegusi, ir informāciju ieguvusi) vai ko izmeklēšanai pakļautās puses sniedz konfidenciāli, ja tam ir pietiekams pamatojums, iestādes rīkojas kā ar konfidenciālu informāciju.

2. Ieinteresētajām pusēm, kas iesniedz konfidenciālu informāciju, jāiesniedz nekonfidenciāls tās kopsavilkums. Tādi kopsavilkumi ir pietiekami precīzi, lai no tiem varētu pienācīgi saprast konfidenciāli iesniegtās informācijas būtību. Izņēmuma gadījumos šādas puses drīkst norādīt, ka šādai informācijai nav iespējams sastādīt kopsavilkumu. Šādos izņēmuma gadījumos iesniedz paziņojumu, kurā ir izklāstīti iemesli, kāpēc tas nav iespējams.

▼B

3. Ja uzskata, ka lūgums rīkoties ar informāciju kā ar konfidenciālu nav pamatots, un ja informācijas piegādātājs vai nu nevēlas sniegt piekļuvi informācijai, vai atļaut tās nodošanu atklātībā vispārīgā vai kopsavilkuma formā, šādu informāciju drīkst neņemt vērā, ja vien no uzticamiem avotiem netiek apmierinoši pierādīts, ka informācija ir pareiza. Konfidencialitātes lūgumus nenoraida patvaļīgi.

4. Šis pants nekavē Savienības iestādes nedz nodot atklātībai vispārīgu informāciju, un jo īpaši iemeslus, uz ko balstīti lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, nedz arī nodot atklātībai pierādījumus, uz ko Savienības institūcijas balstījušās, ciktāl tas ir nepieciešams, lai paskaidrotu šos iemeslus tiesas procesā. Šādi nododot informāciju atklātībā, ņem vērā attiecīgo pušu likumīgās intereses, lai neizpaustu to komercnoslēpumus vai valsts noslēpumus.

5. Komisija un dalībvalstis, ietverot to abu ierēdņus, jebkādu informāciju, kura saņemta, ievērojot šo regulu un attiecībā uz kuru tās sniedzējs ir lūdzis ievērot konfidencialitāti, neatklāj bez minētā sniedzēja īpašas atļaujas. Informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm vai jebkurus iekšējos dokumentus, ko sagatavojušas Savienības vai tās dalībvalstu iestādes, neizpauž, izņemot šajā regulā īpaši paredzētus gadījumus.

6. Saskaņā ar šo regulu saņemto informāciju izmanto tikai tam mērķim, kuram tā pieprasīta.

Šis noteikums neliedz izmeklēšanas gaitā saņemto informāciju izmantot citu izmeklēšanu sākšanai saskaņā ar to pašu procedūru saistībā ar attiecīgo izstrādājumu.

30. pants

Nodošana atklātībā

1. Sūdzības iesniedzēji, importētāji un eksportētāji, to pārstāvju apvienības un izcelsmes un/vai eksportētāja valsts drīkst pieprasīt atklāt sīkāku informāciju par tiem būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata piemēroti pagaidu pasākumi. Šādas informācijas pieprasījumu iesniedz rakstiski uzreiz pēc pagaidu pasākumu piemērošanas, un informāciju dara zināmu rakstiski pēc iespējas drīzāk.

2. Puses, kas minētas 1. punktā, drīkst pieprasīt, lai tām galīgi atklātu būtiskos faktus un apsvērumus, uz kuru pamata plāno ieteikt piemērot galīgos pasākumus vai arī izbeigt izmeklēšanu vai lietu bez pasākumu piemērošanas, īpašu uzmanību pievēršot jebkuru faktu vai apsvērumu atklāšanai, kas atšķiras no tiem, kuri izmantoti jebkuru pagaidu pasākumu piemērošanā.

3. Pieprasījumus par galīgo atklāšanu adresē Komisijai rakstiski, un tos saņem, ja ir piemērots pagaidu maksājums, ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad maksājuma piemērošana tika publicēta. Ja pagaidu maksājums nav piemērots, pusēm dod iespēju pieprasīt galīgo atklāšanu termiņā, ko nosaka Komisija.

▼B

4. Informācijas galīgo nodošanu atklātībai veic rakstveidā. To dara, ievērojot prasību par konfidenciālas informācijas aizsardzību, tiklīdz iespējams un parasti ne vēlāk kā mēnesi pirms 14. vai 15. pantā noteikto procedūru sākšanas. Ja Komisija minētajā laikā nevar atklāt konkrētus faktus vai apsvērumus, tad tos atklāj, cik vien ātri iespējams pēc tam.

Informācijas atklāšana neskar nevienu turpmāku lēmumu, ko var pieņemt Komisija, bet, ja šāds lēmums ir pamatots ar atšķirīgiem faktiem un apsvērumiem, tos nodod atklātībai, cik ātri vien iespējams.

5. Piezīmes, kas iesniegtas pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībā, tiek ņemtas vērā tikai tad, ja tās ir saņemtas laikposmā, ko nosaka Komisija katrā atsevišķā gadījumā un kas ir vismaz 10 dienas, pienācīgi ņemot vērā lietas steidzamību. Ja ir jāveic papildu informācijas galīgā nodošana atklātībā, var noteikt īsāku laikposmu.

31. pants

Savienības intereses

1. Lai nolemtu, vai Savienības intereses prasa iejaukšanos, novērtē visas dažādās intereses kopumā, tostarp vietējās ražošanas nozares un lietotāju, un patērētāju intereses. Slēdzienu atbilstīgi šim pantam pieņem tikai tad, kad visām pusēm ir dota iespēja darīt zināmu savu viedokli saskaņā ar 2. punktu. Lai izdarītu novērtējumu, īpaši ņem vērā vajadzību likvidēt kaitējumu radošās subsidēšanas sekas, kas traucē tirdzniecību, un atjaunot efektīvu konkurenci. Pasākumus, kas noteikti, pamatojoties uz atklāto subsidēšanu un kaitējumu, drīkst nepiemērot, ja iestādes, pamatojoties uz visu iesniegto informāciju, var skaidri secināt, ka piemērot šādus pasākumus nav Savienības interesēs.

2. Lai iestādes, uz pamatotu argumentu pamata lemjot par to, vai pasākumu piemērošana ir vai nav Savienības interesēs, varētu ņemt vērā visus viedokļus un informāciju, sūdzības iesniedzēji, importētāji un to pārstāvju apvienības, lietotāju pārstāvji un patērētāju pārstāvju organizācijas drīkst termiņā, kas precizēts paziņojumā par kompensācijas maksājuma izmeklēšanas sākumu, iepazīstināt ar sevi un piegādāt Komisijai informāciju. Šādu informāciju vai attiecīgos to kopsavilkumus dara zināmus citām šajā punktā norādītajām pusēm, un tām ir tiesības atbildēt uz šādu informāciju.

3. Puses, kas rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var pieprasīt tikšanos. Šādi lūgumi tiek atzīti, ja tie ir iesniegti termiņā, kas noteikts 2. punktā, un ja tajos ir izklāstīti iemesli, kāpēc no Savienības interešu viedokļa puses būtu jāuzklausa.

▼B

4. Puses, kas ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var iesniegt komentārus par ikviena pagaidu maksājuma piemērošanu. Šādus komentārus saņem 25 dienu laikā no konkrēto pasākumu piemērošanas dienas, ja tie ir jāņem vērā, un tos vai attiecīgos to kopsavilkumus dara pieejamus citām personām, kurām ir tiesības atbildēt uz šādiem komentāriem.

5. Komisija izskata pienācīgi iesniegto informāciju un to, ciktāl tā ir reprezentatīva, un šādas analīzes rezultātus kopā ar atzinumu pēc būtības nosūta 25. pantā minētajai komitejai kā daļu no pasākumu projekta, ko iesniedz saskaņā ar 14. un 15. pantu. Komisijai būtu jāņem vērā komitejā paustie viedokļi, ievērojot Regulā (ES) Nr. 182/2011 paredzētos nosacījumus.

6. Puses, kas ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, drīkst pieprasīt, lai tām būtu pieejami fakti un apsvērumi, uz kuru pamata varētu pieņemt galīgos lēmumus. Šādu informāciju dara pieejamu tiktāl, cik tas iespējams, un neskarot nevienu turpmāku Komisijas lēmumu.

7. Informāciju ņem vērā tikai tad, ja tai ir pievienoti faktiski pierādījumi, kas pamato tās derīgumu.

32. pants

Saistība starp kompensācijas maksājuma pasākumiem un daudzpusēju zaudējuma atlīdzību

Ja uz ievestu izstrādājumu attiecina jebkādus pretpasākumus, ko piemēro pēc Subsīdiju nolīgumā noteiktās strīdu izšķiršanas procedūras, un šādi pasākumi ir piemēroti, lai likvidētu kaitējumu, kas radies kompensējamo subsīdiju dēļ, tad jebkuru kompensācijas maksājumu, kas piemērots attiecībā uz šādu izstrādājumu, tūlīt atliek vai atceļ atkarībā no situācijas.

33. pants

Nobeiguma noteikumi

Šī regula neliedz piemērot:

a) jebkādus īpašus noteikumus, kas noteikti līgumos starp Savienību un trešām valstīm;

b) Savienības regulas lauksaimniecības nozarē, kā arī Padomes Regulas (EK) Nr. 1667/2006 ([1]), (EK) Nr. 614/2009 ([2]) un (EK) Nr. 1216/2009 ([3]). Šī regula darbojas kā papildinājums minētajām regulām un kā atkāpe no jebkuriem to noteikumiem, kas kavē kompensācijas maksājumu piemērošanu;

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1667/2006 (2006. gada 7. novembris) par glikozi un laktozi (OV L 312, 11.11.2006., 1. lpp.).
([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 614/2009 (2009. gada 7. jūlijs) par vienotu sistēmu ovalbumīna un laktalbumīna tirdzniecībai (OV L 181, 14.7.2009., 8. lpp.).
([3]) Padomes Regula (EK) Nr. 1216/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm (OV L 328, 15.12.2009., 10. lpp.).

▼B

c) īpašus pasākumus ar noteikumu, ka šāda rīcība nav pretrunā ar saistībām, kas pieņemtas saskaņā ar VVTT 1994.

34. pants

Ziņojums

Komisija iekļauj informāciju par šīs regulas īstenošanu savā gada ziņojumā par tirdzniecības aizsardzības pasākumu piemērošanu un īstenošanu, ko iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 23. pantu.

35. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 597/2009 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VI pielikumā.

36. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

EKSPORTA SUBSĪDIJU SARAKSTS AR PASKAIDROJUMIEM

a) Tiešu subsīdiju piešķiršana no valdības uzņēmumam vai ražošanas nozarei, pamatojoties uz eksporta apjomu.

b) Valūtas saglabāšanas pasākumi vai jebkura līdzīga prakse, kas ietver piemaksas par eksportu.

c) Valdības piedāvāti vai obligāti noteikti vietējā transporta un kravas pārvadājumu tarifi par eksporta sūtījumiem ar labvēlīgākiem noteikumiem nekā sūtījumiem valsts robežās.

d) Ievestu vai vietējo izstrādājumu vai pakalpojumu piešķiršana no valdību vai to aģentūru puses, kurus izmanto eksporta preču ražošanai, tieši vai netieši caur struktūrām, kas darbojas valdības uzdevumā, ar noteikumiem, kas ir labvēlīgāki nekā par līdzīgu vai tieši konkurējošu izstrādājumu piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko izmanto preču ražošanai vietējam tirgum, ja (attiecībā uz izstrādājumiem) šādi noteikumi ir labvēlīgāki nekā tie, kas to eksportētājiem ir komerciāli pieejami ([1]) pasaules tirgos.

e) Pilnīgs vai daļējs atbrīvojums no tiešajiem nodokļiem ([2]) vai sociālās labklājības maksājumiem, šādu nodokļu vai maksājumu atvieglojumi vai iekasēšanas atlikšana ([3]), ko rūpniecības vai tirdzniecības uzņēmumi ir samaksājuši vai kas tiem ir jāmaksā, un kas konkrēti attiecas uz eksportu.

f) Speciālu atlaižu piešķiršana, kas ir tieši saistītas ar eksportu vai eksporta izpildi, papildus tām, kas ir piešķirtas attiecībā uz ražošanu vietējam patēriņam, aprēķinos, uz kuru pamata iekasē tiešos nodokļus.

([1]) "Komerciāli pieejams" nozīmē, ka izvēle starp vietējiem un ievestajiem ražojumiem ir neierobežota un ir atkarīga tikai no komerciāliem apsvērumiem.

([2]) Šajā regulā:

([3]) "tiešie nodokļi" nozīmē algas nodokli, peļņas nodokli, nodokļus, ko uzliek procentiem, nomas maksai, honorāriem un citām ienākumu formām, kā arī nekustamā īpašuma nodokļus,

— "ievedmuita" nozīmē tarifus, nodevas un citus fiskālos maksājumus, kas citur šajā zemsvītras piezīmē nav minēti, ko uzliek importam,

— "netiešie nodokļi" nozīmē pārdošanas, akcīzes, apgrozījuma, pievienotās vērtības, franšīzes nodokļus, zīmognodevas, īpašnieka maiņas nodokli, inventāru un iekārtas, robežšķērsošanas nodokļus un visus pārējos nodokļus, izņemot tiešos nodokļus un ievedmuitu,

— "iepriekšējo posmu" netiešie nodokļi ir tie, ar ko apliek preces vai pakalpojumus, ko tieši vai netieši izmanto, izgatavojot produktu,

— "progresīvi" netiešie nodokļi ir daudzpakāpju nodokļi, ko uzliek, ja nav turpmākas nodokļa kreditēšanas mehānisma un ja preces un pakalpojumi, kas ir pakļauti nodoklim vienā ražošanas pakāpē, tiek izmantoti nākamajā ražošanas pakāpē,

— nodokļu "atvieglojumi" ietver nodokļu atmaksāšanu vai atlaides,

— "atvieglojumi vai atmaksa" ietver pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas vai ievedmuitas iekasēšanas atlikšanu.

— Iekasēšanas atlikšana var arī nebūt eksporta subsīdija, ja, piemēram, tiek iekasēta atbilstīga procentu summa.

▼B

g) Atbrīvojums attiecībā uz eksportēto izstrādājumu ražošanu un izplatīšanu no netiešajiem nodokļiem ([1]), kas pārsniedz tos, kurus iekasē attiecībā uz līdzīgu izstrādājumu ražošanu un izplatīšanu, ja tos pārdod vietējam patēriņam, vai šādu nodokļu atvieglojumi.

h) Atbrīvojums, atvieglojumi vai iekasēšanas atlikšana no progresīvajiem iepriekšējo posmu netiešajiem nodokļiem ([1]) par precēm vai pakalpojumiem, ko izmanto eksportēto izstrādājumu ražošanā, ja pārsniegts atbrīvojums, atvieglojumi vai iekasēšanas atlikšana no līdzīgiem progresīvajiem iepriekšējo posmu netiešajiem nodokļiem par precēm vai pakalpojumiem, ko izmanto līdzīgu izstrādājumu ražošanā, ja tos pārdod vietējam patēriņam; tomēr ar noteikumu, ka no tādiem progresīvajiem iepriekšējo posmu netiešajiem nodokļiem par eksportētiem izstrādājumiem drīkst atbrīvot, tādiem nodokļiem drīkst piešķirt atvieglojumus un drīkst atlikt to iekasēšanu pat tad, ja neatbrīvo, nepiešķir atvieglojumus un neatceļ tādu nodokļu iekasēšanu, ja tie uzlikti līdzīgiem izstrādājumiem, ko pārdod vietējam patēriņam, ja progresīvie iepriekšējo posmu netiešie nodokļi ir uzlikti izejvielām, ko patērē eksportēto izstrādājumu ražošanā (ņemot vērā parastu atkritumu daudzumu) ([2]). Šo punktu interpretē saskaņā ar nostādnēm par izejvielu patēriņu ražošanas procesā, kas ietvertas II pielikumā.

i) Ievedmuitas ([1]) atvieglojumi vai atmaksāšana, kas pārsniedz to, kura uzlikta ievestajām izejvielām, kas patērētas eksportēto izstrādājumu ražošanā (ņemot vērā parastu atkritumu daudzumu); tomēr ar noteikumu, ka īpašos gadījumos uzņēmums drīkst izmantot kādu daudzumu vietējā tirgus izejvielu, kas ir vienlīdzīgas ar ievestajām izejvielām, tādas pašas kvalitātes un ar tādām pašām īpašībām kā ievestās izejvielas, kā to aizstājēju, lai iegūtu no šā noteikuma, ja imports un attiecīgā eksporta operācija abas notiek saprātīgā laikposmā, kas nepārsniedz divus gadus. Šo punktu interpretē saskaņā ar pamatnostādnēm par izejvielu patēriņu ražošanas procesā, kas ietvertas II pielikumā, un pamatnostādnēm, lai noteiktu tādu aizvietojumu kā eksporta subsīdijas, kas ietvertas III pielikumā, atmaksāšanas sistēmas.

j) Eksporta kredītu garantiju vai apdrošināšanas sistēmas, apdrošināšanas vai garantiju sistēmas pret eksporta izstrādājumu ražošanas izmaksu pieaugumu vai pret zaudējumiem valūtas kursa svārstību dēļ nodrošināšana, ko veic valdība (vai speciālas iestādes, ko kontrolē valdības), par tādām apdrošināšanas iemaksu likmēm, kas nav piemērotas, lai segtu tādu sistēmu ilgtermiņa darbības izmaksas un zaudējumus.

k) Eksporta kredītu piešķiršana, ko veic valdība (vai speciālas iestādes, ko kontrolē valdības un/vai kas darbojas ar valdību pilnvarām), par likmēm, kas ir zemākas par tām, kuras tiem faktiski jāmaksā par šādi izmantotiem naudas līdzekļiem (vai kas būtu jāmaksā, ja tie aizņemtos starptautiskajos kapitāla tirgos, lai saņemtu naudas līdzekļus ar tādu pašu termiņu un pārējiem kredītnoteikumiem, un kas izteikti tajā pašā valūtā, kādā ir eksporta kredīts), vai arī situācija, kad valdība vai tās iestādes samaksā visu vai daļu to izdevumu, ko eksportētāji vai finanšu institūcijas izdevušas, saņemot kredītu, ciktāl tos izmanto, lai nodrošinātu būtiskas priekšrocības eksporta kredītnoteikumu jomā.

([1]) Skatīt e) punktā iekļauto 2. zemsvītras piezīmi.

([2]) Šā pielikuma h) punktu nepiemēro pievienotās vērtības nodokļa sistēmām un robežšķērsošanas nodokļa pielāgojumam tā vietā, un jautājums par pārlieku lieliem pievienotās vērtības nodokļa atvieglojumiem ir iztirzāts tikai g) punktā.

▼B

Ja tomēr kāda Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībvalsts ir uzņēmusies starptautiskas saistības oficiālo eksporta kredītu jomā, kurās no 1979. gada 1. janvāra piedalās vismaz 12 sākotnējās dalībvalstis (vai turpmākas saistības, ko ir pieņēmušas šīs sākotnējās dalībvalstis), vai ja kāda Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībvalsts praksē piemēro attiecīgo saistību noteikumus attiecībā uz procentu likmēm, tad eksporta kredītu praksi, kas atbilst tādiem noteikumiem, neuzskata par eksporta subsīdiju.

l) Jebkurš cits valsts maksājums, kas veido eksporta subsīdiju VVTT 1994 XVI panta nozīmē.

▼B

II PIELIKUMS

NOSTĀDNES PAR RAŽOŠANAS FAKTORU IZLIETOJUMU RAŽOŠANAS PROCESĀ [1]

1. Netiešo nodokļu atlaižu sistēmas var paredzēt atbrīvojumu no tādiem iepriekšējo posmu progresīvajiem netiešiem nodokļiem, tādu nodokļu atvieglojumus vai iekasēšanas atlikšanu vai atbrīvojumu no nodokļiem, kas uzlikti izejvielām, ko patērē, ražojot eksportētos izstrādājumus (ņemot vērā parastu atkritumu daudzumu). Līdzīgi nodokļa atmaksāšanas sistēmā var paredzēt ievedmuitas atvieglojumus vai atmaksāšanu, kas uzlikta izejvielām, kuras patērētas, ražojot eksportētos izstrādājumus (ņemot vērā parastu atkritumu daudzumu).

2. Eksporta subsīdiju sarakstā ar paskaidrojumiem I pielikuma h) un i) punktā ir atsauce uz terminu "izejvielas, kas patērētas eksportēto izstrādājumu ražošanā". Saskaņā ar h) punktu netiešo nodokļu atlaižu sistēma var veidot eksporta subsīdiju tādā mērā, cik no tās izriet atbrīvojums no iepriekšējo posmu progresīvajiem netiešiem nodokļiem, tādu nodokļu atvieglojumi vai iekasēšanas atlikšana, kas pārsniedz šādu nodokļu lielumu, ko faktiski uzliek izejvielām, kuras patērē eksportētā izstrādājuma ražošanā. Saskaņā ar i) punktu atmaksāšanas sistēmas var veidot eksporta subsīdiju tādā mērā, cik no tām izriet ievedmuitas atvieglojumi vai iekasēšanas atlikšana, kas pārsniedz to, ko faktiski uzliek izejvielām, kuras patērē eksportētā izstrādājuma ražošanā. Abos punktos ir noteikts, ka, konstatējot izejvielu patēriņu eksportēto izstrādājumu ražošanā, jāņem vērā parasts atkritumu daudzums. Minētā pielikuma i) punktā ir paredzēts vajadzības gadījumā izmantot arī aizstāšanu.

3. Pārbaudot, vai izejvielas ir patērētas eksportētā izstrādājuma ražošanā, kas ir daļa no kompensācijas maksājuma izmeklēšanas atbilstīgi šai regulai, Komisija parasti rīkojas saskaņā ar šādu kārtību.

4. Ja ir aizdomas, ka netiešo nodokļu atlaižu sistēma vai atmaksāšanas sistēmas piemērošanas dēļ veidojas subsīdija, jo ievedmuitai vai netiešajiem nodokļiem, ko uzliek izejvielām, kuras patērē eksportētā izstrādājuma ražošanā, ir piešķirtas pārāk lielas atlaides vai arī ir atmaksāta pārāk liela summa, Komisijai vispirms jānosaka, vai eksportētājas valsts valdība ir izveidojusi un piemēro kādu sistēmu vai procedūru, kas ļauj apstiprināt, kādas izejvielas un kādos daudzumos ir patērētas eksportētā izstrādājuma ražošanā. Ja tiek noteikts, ka šādu sistēmu vai procedūru piemēro, tad Komisijai pēc tam ir jāpārbauda šī sistēma vai procedūra, lai redzētu, vai tā ir saprātīga, vai tā ir efektīva paredzētā mērķa sasniegšanai un vai tā ir pamatota uz vispārpieņemto tirdzniecības praksi eksportētājā valstī. Komisija var uzskatīt par nepieciešamu saskaņā ar 26. panta 2. punktu veikt dažas praktiskas pārbaudes, lai pārbaudītu informāciju un pārliecinātos, ka sistēma vai procedūra ir piemērota efektīvi.

5. Ja šādas sistēmas vai procedūras nav, ja tā nav saprātīga vai arī ja tā ir izveidota un uzskatīta par saprātīgu, bet atklājas, ka to nepiemēro vai arī piemēro neefektīvi, tad eksportētājai valstij parasti jāveic turpmāka pārbaude,

[1] Izejvielas, kas patērētas ražošanas procesā, ir produktā fiziski iekļautas izejvielas, kā arī enerģija, degviela un eļļa, kas izmantota ražošanas procesā, un katalizatori, kas patērēti to izmantošanas laikā, lai iegūtu eksportēto izstrādājumu.

▼B

kas ir pamatota uz iesaistītajām faktiskajām izejvielām, lai noteiktu, vai ir noticis pārlieku liels maksājums. Ja Komisija to uzskata par vajadzīgu, drīkst veikt turpmāku pārbaudi saskaņā ar 4. punktu.

6. Komisijai izejvielas parasti ir jāuzskata par fiziski iekļautām, ja šādas izejvielas izmanto ražošanas procesā un tās fiziski atrodas eksportētajā izstrādājumā. Izejvielai galaizstrādājumā nav obligāti jābūt tādā veidā, kādā tā bija brīdī, kad to iekļāva ražošanas procesā.

7. Nosakot konkrētas izejvielas daudzumu, kas ir patērēts eksportētā izstrādājuma ražošanā, parasti jāņem vērā "parasts atkritumu daudzums", un šādus atkritumus parasti uzskata par patērētiem eksportētā izstrādājuma ražošanā. Termins "atkritumi" attiecas uz to izejvielu daļu, kas ražošanas procesā nepilda neatkarīgu funkciju, kas netiek patērēta eksportētā izstrādājuma ražošanā (tādu iemeslu dēļ kā neefektivitāte) un ko tas pats izgatavotājs neatgūst, neizmanto vai nepārdod.

8. Nosakot, vai uzrādītais atkritumu daudzums ir "parasts", Komisijai parasti ir jāņem vērā ražošanas process, ražošanas nozares caurmēra pieredze eksportētājā valstī, kā arī citi tehniskie faktori atkarībā no situācijas. Komisijai ir jāpatur prātā, ka svarīgs jautājums ir tas, vai eksportētājas valsts iestādes ir saprātīgi aprēķinājušas atkritumu daudzumu, ja šādu daudzumu gatavojas iekļaut nodokļa vai nodevas atlaidēs vai atvieglojumos.

▼B

III PIELIKUMS

PAMATNOSTĀDNES, LAI NOTEIKTU ATMAKSĀŠANAS SISTĒMAS ATTIECĪBĀ UZ TĀDU AIZVIETOJUMU KĀ EKSPORTA SUBSĪDIJAS

I

Atmaksāšanas sistēmas var pieļaut to izejvielu, kas ir patērētas cita izstrādājuma ražošanas procesā, ievedmuitas kompensācijas vai atmaksāšanu, ja eksportējot pēdējais minētais izstrādājums satur vietējās izejvielas, kam ir tāda pati kvalitāte un īpašības kā aizvietotajām ievestajām izejvielām. Ievērojot I pielikuma i) punktu, atmaksāšanas sistēmas attiecībā uz aizvietojumu var būt eksporta subsīdija tādā mērā, cik tās izraisa pārlieku lielu tās ievedmuitas atmaksāšanu, kas sākotnēji iekasēta par ievestajām izejvielām, par kurām tiek pieprasīta atmaksāšana.

II

Izskatot jebkuru atmaksāšanas sistēmu attiecībā uz aizvietojumu saistībā ar kompensācijas maksājuma izmeklēšanu, ko veic saskaņā ar šo regulu, Komisijai parasti ir jārīkojas, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

1) I pielikuma i) punktā ir noteikts, ka, ražojot izstrādājumu eksportam, ievestās izejvielas drīkst aizvietot ar vietējā tirgus izejvielām ar noteikumu, ka šādas izejvielas ir vienādā daudzumā un tām ir tāda pati kvalitāte un īpašības kā ievestajām izejvielām, kuras aizvieto. Pārbaudes sistēma vai procedūra ir svarīga, jo tā dod eksportētājas valsts valdībai iespēju nodrošināt un pierādīt, ka izejvielu daudzums, par ko tiek prasīta atmaksāšana, nepārsniedz līdzīgu jebkurā formā izvesto izstrādājumu daudzumu un ka ievedmuitas atmaksāšana nepārsniedz to ievedmuitu, kas sākotnēji tika iekasēta par minētajām ievestajām izejvielām;

2) ja ir aizdomas, ka atmaksāšanas sistēmas attiecībā uz aizvietojumu piemērošanas dēļ veidojas subsīdija, Komisijai vispirms jānosaka, vai eksportētājas valsts valdība ir izveidojusi un piemēro kādu apstiprinājuma sistēmu vai procedūru. Ja tiek noteikts, ka šādu sistēmu vai procedūru piemēro, tad Komisijai pēc tam parasti ir jāpārbauda šīs pārbaudes procedūras, lai redzētu, vai tās ir saprātīgas, vai tās ir efektīvas paredzētā mērķa sasniegšanai un vai tās ir pamatotas uz vispārpieņemto tirdzniecības praksi eksportētājā valstī. Ciktāl tiek noteikts, ka procedūras atbilst šim kritērijam un ir piemērotas efektīvi, tiks uzskatīts, ka subsīdija nepastāv. Komisija var uzskatīt par nepieciešamu saskaņā ar 26. panta 2. punktu veikt dažas praktiskas pārbaudes, lai pārbaudītu informāciju un pārliecinātos, ka pārbaudes procedūras ir piemērotas efektīvi;

3) ja šādu procedūru nav, ja tās nav saprātīgas vai arī ja tādas procedūras ir izveidotas un uzskatītas par saprātīgu, bet tiek atklāts, ka tās faktiski nepiemēro vai arī piemēro neefektīvi, ir iespējama subsīdija. Tādos gadījumos eksportētājai valstij būtu jāveic turpmāka pārbaude, kas ir pamatota uz faktiskajiem iesaistītajiem darījumiem, lai noteiktu, vai ir noticis pārlieku liels maksājums. Ja Komisija to uzskata par vajadzīgu, drīkst veikt turpmāku pārbaudi saskaņā ar 2. punktu;

▼B

4) noteikumu par atmaksāšanu attiecībā uz aizvietojumu, saskaņā ar kuru eksportētājiem ir atļauts izvēlēties konkrētus importa sūtījumus, par kuriem pieprasīt nodokļa atmaksāšanu, pašu par sevi nevajadzētu uzskatīt par subsīdijas veidotāju faktoru;

5) pārlieku lielu ievedmuitas maksājuma atmaksāšanu I pielikuma i) punkta nozīmē uzskata par pastāvošu tad, ja valdības ir maksājušas procentus par jebkurām summām, kas ir izmaksātas atpakaļ saskaņā ar to atmaksāšanas sistēmām, tādā mērā, kādā procenti faktiski ir samaksāti vai ir maksājami.

▼B

IV PIELIKUMS

(Šis pielikums atjauno Lauksaimniecības nolīguma 2. pielikumu. Visi termini vai frāzes, kas nav šeit izskaidrotas vai kas nav pietiekami skaidras pašas par sevi, ir jāinterpretē minētā nolīguma kontekstā.)

VIETĒJAIS ATBALSTS: PAMATS, UZ KURA ATBRĪVO NO SAMAZINĀŠANAS SAISTĪBĀM

1. Vietējā atbalsta pasākumi, par kuriem pieprasa atbrīvojumu no samazināšanas saistībām, atbilst pamatprasībai, ka tiem nav ietekmes uz ražošanu, nedz arī tādu seku, kas rada tirdzniecības traucējumus, vai arī šādas sekas ir minimālas. Attiecīgi – visi pasākumi, par kuriem tiek prasīts atbrīvojums, atbilst šādiem pamatkritērijiem:

   a) minētais atbalsts tiek sniegts ar valdības programmas starpniecību, kuru finansē no valsts līdzekļiem (tostarp ar iepriekš zināmiem ieņēmumiem) un kura neietver pārskaitījumus no patērētājiem; un

   b) minētajam atbalstam nav tādu seku, ka veidojas cenu atbalsts par labu ražotājiem;

   kā arī kritērijiem un nosacījumiem, kas ir raksturīgi šai politikai, kā precizēts tālāk tekstā.

Valsts pakalpojumu programmas

2. Vispārīgi pakalpojumi

   Šīs kategorijas politika ietver izdevumus (vai iepriekš zināmus ieņēmumus) attiecībā uz programmām, kas sniedz pakalpojumus vai ieguvumu lauksaimniecībai vai lauku rajoniem. Tās neietver tiešus maksājumus ražotājiem vai pārstrādātājiem. Šādas programmas, kas ietver turpmāk minēto sarakstu, bet var būt plašākas par to, atbilst vispārīgajiem 1. punkta kritērijiem un politikai raksturīgajiem nosacījumiem, kur tas tālāk precizēts:

   a) izpēte, tostarp vispārējā izpēte, izpēte saistībā ar vides aizsardzības programmām, kā arī izpētes programmas, kas saistītas ar konkrētiem izstrādājumiem;

   b) kaitēkļu un slimību apkarošana, tostarp vispārīgie un konkrētiem izstrādājumiem domātie kaitēkļu un slimību apkarošanas pasākumi, piemēram, agrās brīdināšanas sistēmas, karantīna un izskaušana;

   c) mācību pakalpojumi, tostarp gan vispārīgie, gan specifiskie mācību līdzekļi;

   d) popularizēšanas un konsultāciju pakalpojumi, tostarp tādu līdzekļu sagāde, kas atvieglo informācijas un izpētes rezultātu nodošanu ražotājiem un patērētājiem;

   e) inspekcijas pakalpojumi, tostarp vispārīgi inspekcijas pakalpojumi un konkrētu izstrādājumu pārbaudes veselības, drošības, šķirošanas vai standartizācijas vajadzībām;

   f) tirdzniecības un veicināšanas pakalpojumi, ietverot tirgus informāciju, padomus un veicināšanu attiecībā uz konkrētiem izstrādājumiem, bet neskaitot izdevumus neprecizētiem mērķiem, ko pārdevēji varētu izmantot, lai samazinātu savu pārdošanas cenu vai piešķirtu tiešu ekonomisku ieguvumu pircējiem; un

▼B

g) infrastruktūras pakalpojumi: elektrotīkli, ceļi un pārējie transporta līdzekļi, tirgus un ostas iekārtas, ūdens piegādes iekārtas, dambji un kanalizācijas sistēmas, kā arī infrastruktūras darbi, kas saistīti ar vides aizsardzības programmām. Visos gadījumos izdevumi tiek piešķirti tikai kapitālu konstrukciju sagādei vai celtniecībai un tajos nav ietverta lauku saimniecības subsidēta piegāde, izņemot vispārēji pieejamu komunālo pakalpojumu tīkla iekārtu subsidētu piegādi. Tajos nav ietvertas izejvielu vai darbības izmaksas vai atvieglota maksa par pakalpojumiem.

3. Krājumu glabāšana valsts noliktavās pārtikas drošības apsvērumu dēļ ([1])

Izdevumi (vai iepriekš zināmi ieņēmumi) attiecībā uz izstrādājumu krājumu uzkrāšanu un glabāšanu, kas ir neatņemama valsts tiesību aktu paredzētas pārtikas drošības programmas sastāvdaļa. Saistībā ar šādu programmu tajos var būt ietverts valsts atbalsts par izstrādājumu glabāšanu privātās noliktavās.

Šādu krājumu uzkrāšana un apjoms atbilst iepriekš noteiktiem mērķiem, kas ir saistīti tikai ar pārtikas drošību. Krājumu uzkrāšanas un nodošanas process ir finansiāli atklāts. Valsts veic pārtikas iepirkumus par konkrētā brīža tirgus cenām, un pārtikas drošības krājumu pārdošanas cena nav mazāka par konkrētā izstrādājuma un kvalitātes pašreizējo vietējā tirgus cenu.

4. Vietējā pārtikas palīdzība ([2])

Izdevumi (vai iepriekš zināmi ieņēmumi) attiecībā uz vietējās pārtikas palīdzības piešķiršanu trūcīgajiem iedzīvotāju slāņiem.

Uz tiesībām saņemt pārtikas palīdzību attiecas skaidri noteikti kritēriji, kas ir saistīti ar uzturvielu mērķiem. Šāda palīdzība izpaužas kā tieša pārtikas piegāde konkrētajām personām vai arī līdzekļu piešķiršana, lai dotu tiesīgajiem saņēmējiem iespēju nopirkt pārtiku vai nu tirgū, vai par subsidētām cenām. Valsts veic pārtikas iepirkumus par konkrētā brīža tirgus cenām, un palīdzības finansēšana un vadība ir atklāta.

5. Tiešie maksājumi ražotājiem

Atbalsts, ko sniedz ar tiešu maksājumu starpniecību (vai ar iepriekš zināmiem ieņēmumiem, ietverot samaksu graudā) ražotājiem, par kuriem tiek prasīts atbrīvojums no samazināšanas saistībām, atbilst pamatkritērijiem, kas noteikti 1. punktā, kā arī konkrētiem kritērijiem, ko piemēro individuāliem tiešā maksājuma veidiem, kā noteikts 6. līdz 13. punktā. Ja atbrīvojumu no samazināšanas prasa par jebkuru esošu vai jaunu tiešā maksājuma veidu, kas nav minēts 6. līdz 13. punktā, tas atbilst kritērijiem, kas noteikti 6. punkta b) līdz e) apakšpunktā, papildus vispārīgajiem kritērijiem, kas noteikti 1. punktā.

([1]) Šā pielikuma 3. punktā par atbilstīgām šā punkta noteikumiem uzskata valsts krājumu uzglabāšanas programmas pārtikas drošības mērķiem jaunattīstības valstīs, kuru darbība ir pārredzama un tiek veikta saskaņā ar oficiāli publicētiem objektīviem kritērijiem vai pamatnostādnēm, ietverot programmas, saskaņā ar kurām pārtikas produktu krājumus pārtikas drošības mērķiem iepērk un piegādā par kontrolētām cenām, ar noteikumu, ka starpība starp iepirkuma cenu un ārējo references cenu ir uzskaitīta kopējā atbalsta summā (*AMS*).

([2]) Šā pielikuma 3. un 4. punktā par atbilstīgu šā punkta noteikumiem uzskata pārtikas produktu piegādi par subsidētām cenām ar mērķi apmierināt jaunattīstības valstu trūcīgo pilsētas un lauku iedzīvotāju vajadzību pēc pārtikas regulāri un par saprātīgām cenām.

▼B

6. Ar ražošanu nesaistīts pabalsts

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem nosaka skaidri definēti kritēriji, kā ienākumi, ražotāja vai zemes īpašnieka statuss, faktoru izmantošana vai ražošanas līmenis definētā un noteiktā pārskata laikposmā.

b) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar produkcijas veidu un apjomu (ietverot mājlopu vienības), ko ir sācis ražotājs jebkurā gadā pēc pārskata laikposma.

c) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar vietējām vai starptautiskajām cenām, ko piemēro jebkurai produkcijai, kas ir sākta jebkurā gadā pēc pārskata laikposma.

d) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar ražošanas faktoriem, kas ir izmantoti jebkurā gadā pēc pārskata laikposma.

e) Lai saņemtu šādus maksājumus, netiek prasīta nekāda produkcija.

7. Valsts finansiālā līdzdalība ienākumu apdrošināšanas un ienākumu garantiju programmās

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem nosaka ienākumu zaudējums, ņemot vērā tikai tos ienākumus, kas gūti no lauksaimniecības, kas pārsniedz 30 % no vidējiem bruto ienākumiem vai līdzvērtīgu summu tīro ienākumu izteiksmē (izņemot jebkurus maksājumus no tās pašas vai līdzīgas programmas) iepriekšējā trīs gadu laikposmā, vai trīs gadu vidējo apjomu, kas balstīts uz iepriekšējo piecu gadu laikposmu, izņemot lielāko un mazāko vērtību. Jebkuram ražotājam, kurš atbilst šim nosacījumam, ir tiesības saņemt maksājumus.

b) Šādu maksājumu summa kompensē mazāk nekā 70 % no ražotāja ienākumu zaudējuma tajā gadā, kad ražotājs kļūst tiesīgs saņemt šo palīdzību.

c) Jebkuru šādu maksājumu summa attiecas tikai uz ienākumiem, un tā neattiecas uz produkcijas veidu vai apjomu (ietverot mājlopu vienības), ko ir sācis ražotājs, vai uz vietējām vai starptautiskajām cenām, ko piemēro šādai produkcijai, vai uz izmantotajām izejvielām.

d) Ja ražotājs vienā un tajā pašā gadā saņem maksājumus saskaņā ar šo punktu un saskaņā ar 8. punktu (atbrīvojums dabas katastrofas gadījumā), tad šādu maksājumu kopsumma ir mazāka nekā 100 % ražotāja kopējo zaudējumu.

8. Maksājumi (kas veikti vai nu tieši, vai ar valsts finansiālu līdzdalību ražas apdrošināšanas programmās), lai sniegtu pabalstu pēc dabas katastrofām

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem rodas tikai tad, ja valsts iestādes ir formāli atzinušas, ka ir notikusi vai notiek dabas katastrofa vai līdzīgs posts (tostarp slimības uzliesmojumi, kaitēkļu invāzijas, kodolkatastrofas un karš konkrētās dalībvalsts teritorijā), un to nosaka produkcijas zaudējums, kas pārsniedz 30 % no produkcijas vidējā apjoma iepriekšējā trīs gadu laikposmā vai triju no pēdējo piecu gadu vidējā apjoma, neskaitot lielāko un mazāko vērtību.

▼B

b) Maksājumus, kas pienākas pēc katastrofas, piemēro tikai attiecībā uz ienākumu, mājlopu (tostarp maksājumus par dzīvnieku veterināro ārstēšanu), zemes vai citu izejvielu zaudējumiem, kas radušies minētās dabas katastrofas dēļ.

c) Maksājumi kompensē ne vairāk kā kopējās šādu zaudējumu aizstāšanas izmaksas un neietver prasību precizēt vai norādīt nākamās produkcijas veidu vai daudzumu.

d) Maksājumi, kas veikti katastrofas laikā, nepārsniedz to līmeni, kas tiek prasīts, lai novērstu vai samazinātu turpmākos zaudējumus, kā noteikts b) kritērijā.

e) Ja ražotājs vienā un tajā pašā gadā saņem maksājumus saskaņā ar šo punktu un saskaņā ar 7. punktu (ienākumu apdrošināšanas un ienākumu garantiju programmas), šādu maksājumu kopsumma ir mazāka nekā 100 % ražotāja kopējo zaudējumu.

9. Strukturālu pielāgojumu palīdzība, ko sniedz ar ražotāju atkāpšanās programmu starpniecību

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem nosaka, atsaucoties uz skaidri noteiktiem kritērijiem programmās, kas ir izstrādātas, lai atvieglotu to personu atkāpšanos, kas ir nodarbinātas pārdodamu lauksaimniecības produktu ražošanā, vai viņu pāreju uz nodarbošanos, kas nav saistīta ar lauksaimniecību.

b) Maksājumi ir atkarīgi no nosacījuma, ka saņēmējiem ir pilnīgi un neatgriezeniski jāaiziet no pārdodamu lauksaimniecības produktu ražošanas.

10. Strukturālu pielāgojumu palīdzība, ko sniedz ar programmām resursu izņemšanai no apgrozības

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem nosaka, atsaucoties uz skaidri noteiktiem kritērijiem programmās, kas ir izstrādātas, lai no pārdodamu lauksaimniecības produktu ražošanas izņemtu zemi un pārējos resursus, tostarp mājlopus.

b) Maksājumi ir atkarīgi no nosacījuma, ka zeme ir jāizņem no pārdodamu lauksaimniecības produktu ražošanas vismaz uz trijiem gadiem vai – attiecībā uz mājlopiem – tie ir jānokauj vai galīgi un neatgriezeniski jāatbrīvojas no tiem.

c) Maksājumi neietver prasību vai norādes, lai šāda zeme vai pārējie resursi, kas ir saistīti ar pārdodamu lauksaimniecības produktu ražošanu, tiktu izmantoti alternatīvā veidā.

d) Maksājumi nav saistīti nedz ar produkcijas veidu vai daudzumu, nedz ar vietējām vai starptautiskajām cenām, ko piemēro ražošanai, kas sākta, izmantojot zemi vai citus resursus, kas paliek ražošanā.

11. Strukturālu pielāgojumu palīdzība, ko sniedz ar ieguldījumu atbalsta starpniecību

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem nosaka, atsaucoties uz skaidri noteiktiem kritērijiem valdības programmās, kas ir izstrādātas, lai palīdzētu finansiāli vai fiziski restrukturēt ražotāja darbību, ja ir objektīvi pierādīti strukturāli trūkumi. Tiesības uz šādām programmām drīkst pamatot arī ar skaidri noteiktu valdības programmu lauksaimniecības zemes reprivatizācijai.

▼B

b) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar produkcijas veidu un apjomu (ietverot mājlopu vienības), ko ir sācis ražotājs jebkurā gadā pēc pārskata laikposma, izņemot gadījumu, kas paredzēts e) kritērijā.

c) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar vietējām vai starptautiskajām cenām, ko piemēro jebkurai produkcijai, kas ir sākta jebkurā gadā pēc pārskata laikposma.

d) Maksājumus dod tikai uz tik ilgu laikposmu, cik nepieciešams, lai īstenotu ieguldījumus, attiecībā uz kuriem tie ir piešķirti.

e) Maksājumos nav ietverta prasība vai norādes attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, ko ražos saņēmēji, izņemot prasību neražot kādu konkrētu produktu.

f) Maksājumi ir ierobežoti līdz summai, kas ir vajadzīga, lai kompensētu strukturālo trūkumu.

12. Maksājumi saskaņā ar vides programmām

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem nosaka kā daļu no skaidri noteiktas valdības vides aizsardzības vai saglabāšanas programmas, un tās ir atkarīgas no konkrētu valdības programmas nosacījumu izpildes, tostarp tādu nosacījumu, kas attiecas uz ražošanas metodēm vai faktoriem.

b) Maksājuma summa nav lielāka par papildu izmaksām vai ienākumu zaudējumu, kas izriet no valdības programmas izpildes.

13. Maksājumi saskaņā ar reģionālās palīdzības programmām

a) Tiesības uz šādiem maksājumiem ir paredzētas tikai ražotājiem mazāk attīstītos apgabalos. Katram šādam apgabalam ir jābūt skaidri apzīmētam vienkopu ģeogrāfiskam apgabalam ar nosakāmu ekonomisko un administratīvo identitāti, ko uzskata par mazāk attīstītu, pamatojoties uz neitrāliem un objektīviem kritērijiem, kas ir skaidri noteikti normatīvā aktā un norāda, ka apgabala grūtības izriet no apstākļiem, kas nav īslaicīgi.

b) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar ražošanas veidu vai apjomu (ietverot mājlopu vienības), ko ražotājs sācis jebkurā gadā pēc pārskata laikposma ne tāpēc, lai samazinātu tādu ražošanu.

c) Šādu maksājumu summa jebkurā noteiktā gadā nav saistīta vai pamatota ar vietējām vai starptautiskajām cenām, ko piemēro jebkurai ražošanai, kas ir sākta jebkurā gadā pēc pārskata laikposma.

d) Maksājumi ir pieejami tikai ražotājiem attiecīgajos apgabalos, bet šādos apgabalos tie parasti ir pieejami visiem ražotājiem.

e) Ja maksājumi ir saistīti ar ražošanas faktoriem, maksājumus virs konkrētā faktora sliekšņa līmeņa veic pēc regresīvas likmes.

f) Maksājumi nav lielāki par papildu izmaksām vai ienākumu zaudējumu, kas izriet no lauksaimniecības ražošanas sākšanas norādītajā apgabalā.

▼B

V PIELIKUMS

ATCELTĀ REGULA AR TAJĀ VEIKTO GROZĪJUMU

Padomes Regula (EK) Nr. 597/2009 (OV L 188, 18.7.2009., 93. lpp.)	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 37/2014 (OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.)	Tikai pielikuma 18. punkts

▼B

VI PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 597/2009	Šī regula
1. līdz 11. pants	1. līdz 11. pants
12. panta 1. līdz 4. punkts	12. panta 1. līdz 4. punkts
12. panta 6. punkts	12. panta 5. punkts
13. un 14. pants	13. un 14. pants
15. panta 1. punkts	15. panta 1. punkts
15. panta 2. punkta pirmais teikums	15. panta 2. punkta pirmā daļa
15. panta 2. punkta otrais teikums	15. panta 2. punkta otrā daļa
15. panta 3. punkts	15. panta 3. punkts
16. līdz 27. pants	16. līdz 27. pants
28. panta 1. līdz 4. punkts	28. panta 1. līdz 4. punkts
28. pants 5. punkta pirmais teikums	28. pants 5. punkta pirmā daļa
28. pants 5. punkta otrais teikums	28. pants 5. punkta otrā daļa
28. panta 6. punkts	28. panta 6. punkts
29. līdz 33. pants	29. līdz 33. pants
33.a pants	34. pants
34. pants	35. pants
35. pants	36. pants
I līdz IV pielikums	I līdz IV pielikums
V pielikums	—
VI pielikums	—
—	V pielikums
—	VI pielikums